SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 21, П'ЯТНИЦЯ, 25 ТРАВНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 21, FRIDAY, MAY 25, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

У Конґресі США відбулися слухання про майбутні вибори в Україні

Ірина Халупа

ВАШІНҐТОН. – Жовтневі парламентські вибори будуть лакмусовим папірцем української демократії. Так вважає голова Комісії США з безпеки й співробітництва в Европі. голова Американського Гельсінкського комітету Кристофер Смит. Цю думку він висловив на слуханнях у Конґресі США, що відбулися 17 травня під девізом „Майбутні вибори України – поворотний момент".

Ув'язнення колишніх урядовців Юлії Тимошенко, Юрія Луценко кидає тінь на майбутні українські парляментські вибори, загальний відступ від демократії в Україні не обіцяє нічого доброго на майбутніх виборах, – підкреслив К. Смит. Його думка однозначна: „Якщо Тимошенко, Луценко та інші ув'язнені чиновники не будуть звільнені, ці вибори за фактом їхнього ув'язнення будуть заплямовані".

К. Смит назвав ув'язнення провідних діячів української опозиції обурливим, тому він сумнівається, що міжнародне співтовариство зможе визнати ці вибори такими, що відповідають міжнародним демократичним стандартам.

Виступаючи з використанням „скайпу", дочка Ю. Тимошенко Євгенія розповіла про нові подробиці ув'язнення її мами й подякувала за підтримку з боку Заходу. Зокрема вона звернула увагу на те, що хоч правоохоронці стверджують, нібито немає жодного відеозапису про побиття Ю. Тимошенко в тюрмі, тим часом прем'єр-міністер Микола Азаров, перебуваючи в Брюселі, заявив, що на відеозаписі немає жодних проявів свавілля, застосованого проти Ю. Тимошенко. „Хто бреше?" – запитала Є. Тимошенко.

Вона також розповіла, що її мати виступила з ініціятивою провести міжнародне розслідування корупції у найвищих ешелонах української влади.

„Моя мама просила вам передати, що вчора, через її адвоката, вона звер-

(Закінчення на стор. 3)

Упокоївся предстоятель УПЦ в США Митрополит Константин

Вранці 21 травня упокоївся, після важкої хвороби, на 76-му році життя, предстоятель Української Православної Церкви в США і Української Автокефальної Православної Церкви в діяспорі, духовний глава Української Автокефальної Православної Церкви в Україні Митрополит Константин (Баган).

Спочилий був визначним церковним і громадським діячем української діяспори, працював над об'єднанням Православних Церков в Україні.

Митрополит Константин (Баган) народився 29 липня 1936 року в Пітсбурґу, в сім'ї вихідців з України Станіслава й Катерини Баганів й був хрещений з

(Закінчення на стор. 18)

Св. п. Митрополит Константин (Фото: УПЦ в США)

Всеукраїнська проща в пам'ять Омеляна Ковча

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 11 травня в містечку Перемишляни, поблизу Львова, відбулася всеукраїнська проща на вшанування пам'яті священомученика о. Омеляна Ковча, довголітнього пароха цього міста, котрий загинув 25 березня 1944 року в концтаборі „Майданек" (Польща).

Понад 1,000 священиків та 11 єпископів Української Греко-Католицької Церкви на чолі з Патріярхом Святославом (Шевчуком) взяли участь у прощі, яка проходила одночасно у церкві св. Миколая і в новому храмі св. Володимира.

Відтак процесія духовенства вирушила до місця проведення Архиєрейської Літургії на центральній площі міста. Спільно з Патріярхом Святославом її відслужили Митрополит Львівський Ігор (Возьняк), Єпископ-помічник Львівської архиєпархії Венедикт (Алексійчук), Єпископ-помічник Київської архиєпархії Йосиф (Мілян), Апостольський адміністратор Стрийської єпархії Тарас (Сеньків), Митрополит Тернопільсько-Зборівський Василь (Семенюк), Митрополит Івано-Франківський Володимир (Війтишин), Секретар Синоду єпископів УГКЦ Богдан (Дзюрах), Єпарх Коломийсько-Чернівецький Микола (Сімкайло), Єпарх Мукачівський Мілан (Шашік), Єпарх Самбірсько-Дрогобицький Ярослав (Приріз), Екзарх Луцький Йосафат (Говера).

На закінчення Літурґії був зачитаний іспит сумління о. О. Ковча. Після Літурґії учасники під спів дзвонів перейшли до пам'ятника О. Ковчові, який освятив Патріярх Святослав. Пам'ятник виготовлений з бронзи і має висоту 2.5 метра, автор – відомий скульптор Володимир Одрехівський.

Пам'ятник о. Омелянові Ковчові у Перемишлянах.

Процесія духовенства під час прощі на вшанування священномученика о. Омеляна Ковча.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відбулася Панахида за Т. Шевченком

КИЇВ. — У храмі Різдва Христового на Подолі у Києві 22 травня відбулася Панахида за Тарасом Шевченком з нагоди 151-ої річниці перепоховання поета. Участь у Панахиді взяв заступник голови Верховної Ради, один з провідників партії „Батьківщина" Микола Томенко. На запитання журналістів стосовно того, чому на заході присутні тільки представники опозиції і нема нікого від влади, М. Томенко зазначив, що „за життя Тарас Шевченко, м'яко кажучи, не поважав владу. А влада і тоді, і тепер не надто шанує Т. Шевченка, а швидше боїться його творчости, його ідей та світогляду". Т. Шевченко помер 10 березня 1861 року в Санкт-Петербурзі. 22 травня 1861 року був перепохований на березі Дніпра близько міста Канева, і таким чином було виконано його заповіт. *(Радіо „Свобода")*

Вшанували могили в Биківні

КИЇВ. — Панахидою та вічем вшанували пам'ять жертв політичних – репресій 1930-их років у Биківні. Там зібралося близько 500 осіб. Серед них – посли США, Канади, Чехії, Словаччини і Румунії. Дипломати з США і Канади звернулися до присутніх з промовою, в якій засудили злочини радянської влади. На місці меморіялу „Биківнянські могили" влаштували й виставку, присвячену визвольній боротьбі українців, та фотоекспозицію за матеріялами археологічних розкопів на території заповідника. Джон Тефт, Посол США в Україні, сказав: „Я приходжу сюди третій рік поспіль, щоб згадати тих, хто тут загинув, згадати їх сім'ї, згадати їх трагедію. Ми завжди підтримуємо і розуміємо важливість оприлюднення правди про ті часи. Цей меморіял існує для того, щоб показати правду усьому світові, з надією – що це більше ніколи не повториться". *(„5-канал")*

У прощі – 15 тис. осіб у вишиванках

ЛЬВІВ. — 20 травня відбулася ювілейна піша проща, у якій взяло участь понад 15 тис. осіб в українському національному вбранні. Загалом у пішій ході взяло участь близько 40 тис. осіб. Колона прочан розтяглася на сім кілометрів. Молодіжну прощу з Стрия до Гошівської чудотворної ікони Богородиці, яка знаходиться на Ясній Горі у монастирі Отців-василіян у Гошові, організувала християнська громадська організація „Українська молодь – Христові" Стрийської єпархії. Цього року молилися за належну готовність молоді до подружнього життя, через плекання дошлюбної чистоти. Очолив Літургію в Гошеві Апостольський адміністратор Стрийської єпархії Української Греко-Католицької Церкви Владика Тарас Сеньків. „Для мене це повернення на 21 рік назад, коли „Українська молодь – Христові" розпочала влаштовувати піші прощі сюди", – зазначив 48-річний Олег Канівець, один з організаторів цьогорічної ювілейної і рекордної прощі у вишиванках. Він член політради партії „Громадянська позиція", голова благодійного фонду „Добре серце". Щороку все більше і більше молоді горнеться до Бога. *(„Газета по-українськи")*

У Жулянах – новий термінал

КИЇВ. — 17 травня відкрито новий міжнародний термінал на міжнародньому летовищі „Київ" (Жуляни). Загальна площа терміналу складає близько 13 тис. квадратних метрів. Він здатний одночасно обслуговувати 500 пасажирів на годину. Для пасажирів доступні 14 стійок реєстрації. Також у складі терміналу – чотири ресторани, п'ять барів, три крамниці безмитної торгівлі, авіокаси, пункти прокату автомобілів, аптека. Летовище „Київ" знаходиться у межах міста за 8 кілометрів від центру, займає територію площею 265 гектарів, має одну злітно-посадкову смугу довжиною 2,310 метрів і шириною 45 метрів. Участь у відкритті терміналу взяли голова Київської міської державної адміністрації Олександер Попов і віцепрем'єр-міністер, міністер інфраструктури Борис Колесніков. У першому кварталі 2012 року летовище в Жулянах збільшило пасажиропотік до 107.8 тис. пасажирів. *(„Кореспондент")*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Кому „реґіонали" готують „доторканість"?

Петро Часто

Ледве чи в якійсь іншій країні всі три гілки влади – законодавча, виконавча і судова – працюють так узгоджено, як у сьогоднішній Україні. Тобто узгоджено компрометуючи Українську державу і вперто віддаляючи її від демократичного світу. Таке враження, що вони просто змагаються між собою – хто більше нашкодить?

22 травня провладна більшість Верховної Ради обговорювала законопроєкт про скасування недоторканости народних депутатів. І можна було б сказати – давно пора, якби ж ініціятива не походила від „реґіоналів". А ними тепер, перед близькими вже парляментськими виборами, керує єдине бажання – втриматися у теплих депутатських кріслах. Що цей шкурний інтерес тут присутній, підтверджують самі законодавці.

Ось думка заступника голови Верховної Ради бютівця Миколи Томенка: „Два роки Партія Реґіонів взагалі не згадувала про недоторканість, а тепер згадала. Ми розуміємо, що є три теми, які, на їхню думку, допоможуть їм виграти вибори. Це соціяльні ініціятиви з доплатами пенсіонерам та ветеранам, закон про мову і про зняття недоторканости". Мовляв, ось які ми справедливі, як свідомо ідемо назустріч вимогам суспільства, як поважаємо принцип, що перед законом усі мають бути рівними. Чим ж це не крок убік проевропейських реформ?

Воночас це може бути далекосяжним і дуже небезпечним підступом, і в Україні багато хто сприйняв цей закон саме так. Наприклад, відомий київський журналіст та економіст Ігор Луценко пише в „Українській правді" (14 травня): „Скасування недоторканости посилює владу репресивних органів – прокуратури, Служби безпеки, Міністерства внутрішніх справ... Прокурори, міліціонери, есбеушники й так щодня шантажують, катують, вбивають нас, простих українців... Мільйон людей у тому році зазнали насильства від силовиків. Це – машина, котра

(Закінчення на стор. 17)

Партія „Родіна" розпочала підкуп виборців

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Шалену передвиборну кампанію в Одесі розгорнув провідник проросійської партії „Родіна" Ігор Марков, який удався до прямого підкупу виборців у Київському районі, де має намір кандидувати у депутати Верховної Ради України.

Авта-сміттєвози фірми „Союз", що належить І. Маркову, на початку квітня почали доставляти пенсіонерам продуктові набори у пакетах з написом „Благодійний фонд Ігоря Маркова". У кожному були пляшка олії, рис, цукор, борошно та пачка недорогого чаю „Хвилинка". Головне ж – пенсіонери отримали партійну газету „За Родіну" та листівку від провідника партії „Родіна", аби знали за кого їм слід голосувати. Кожен голос „благодійник" оцінив у 40 грн., не забувши при цьому записати адресу тих, хто отримав продуктові набори з сміттєвоза.

„Це не просто аґітація, а банальний підкуп виборців і порушення принципу рівності кандидатів, які мають починати аґітацію одночасно у встановлені законом строки", – вважає керівник одеського відділення Комітету виборців України Анатолій Бойко.

Заснована І. Марковим партія „Родіна" вже з перших своїх кроків заявила про себе як україноненависницька політична сила. Восени 2009 року Міністерство юстиції України анулювало її реєстрацію, але після вступу на посаду Президента Віктора Януковича цю партію знову зареєстрували.

Особливо високо цінує партію за пропаґанду ідей „Русского міра" Московський Патріярх Кирило (Гундяєв), а ідейним наставником І. Маркова став депутат Державної думи Росії Костянтин Затулін. Очолюваний ним Інститут країн СНД підтримує й фінансує „п'яту колону" в Україні. Англійське видання „Тайм" повідомляло, що „Родіна" отримувала через Генерального консула Російської Федерації в Одесі щомісячно по 100 тис. дол. з державного бюджету Росії.

Автосміттєвоз доставив передвиборні подарунки від партії „Родіна". (Фото: dumskaya.net)

До подарованих харчів додано антиукраїнську аґітацію.

На місці історичного повстання

Рінат Ковбасюк

КРИВИЙ РІГ. – На місці колишньої будівлі Криворізького округового військового комісаріяту, де 12 травня 1920 року майбутній головний отаман Холодного Яру 22-річний Кость Пестушко підняв повстання з словами „За нашу кров! За нашу честь! За кривди нашого народу!", представники місцевих патріотичних організацій 12 травня започаткували увічнення цієї знакової події на теренах Криворіжжя. На місці історичної події відбулося віче і встановлено тимчасову пам'ятну дошку.

Учасники події провели „Марш національної гідности", пройшовши урочистою колоною до пам'ятника Тарасові Шевченкові, де поклали квіти до його підніжжя.

Учасники „Маршу національної гідности" на вулицях Кривого Рогу.

КОМЕНТАР

У зв'язку з зустріччю НАТО в Чикаґо

Аскольд Лозинський

Після невдалої спроби – як з боку Сполучених Штатів, так і України – надати Україні план членства в НАТО в квітні 2008 року, на „зустрічі на вершині" НАТО в Букарешті, це питання затихло, якщо не перестало існувати взагалі. Америка, колись затятий прихильник України, зберігає мовчання.

Багато що з цього можна пояснити зміною адміністрацій в обох країнах. Звичайно, адміністрацію Президента Барака Обами менше цікавить Україна, ніж адміністрацію Джорджа Буша-молодшого. Безсумнівно, режим Віктора Януковича душить те, що колись було ґрандіозним проектом европейської інтеґрації при Президентові Вікторові Ющенкові, і перетворює Україну в ґльобального ізгоя.

Яка ж тоді нинішня прогноза щодо членства України в НАТО?

16 березня 2009 року високого рівня двостороння Комісія США (Комісія Гейґела-Гарта) рекомендувала новій американській адміністрації підтримати Росію в різних напрямках, зокрема й у тому, щоб закрити перед Україною та Грузією перспективу членства в НАТО, бо, мовляв, „ні Україна, ні Грузія не готові до членства в НАТО". Щоправда, ця комісія рекомендувала урядові США знайти інші способи, „щоб виявити прихильність до суверенітету" України і Грузії.

Російська політика переозброєння, відновлена неоімперська аґресивність Москви, її готовність до виконання тієї частини своєї військової доктрини, яка дозволяє „захист російських національних інтересів у близькому зарубіжжі", дуже вплинули на комісію. Крім того, політична доцільність, особливо на Близькому Сході, також якоюсь мірою сприяла рішенню пожертвувати Україною та Грузією. На жаль, ця комісія виявила незнання, чи нехтування, концепції заснування НАТО, історію та мету цього альянсу.

Державний секретар США Гіларі Клінтон неодноразово заявляла, що „ми повинні продовжувати відкривати двері в НАТО для таких европейських країн, як Грузія і Україна, і допомогти їм досягнути відповідности стандартам НАТО". Але слова секретаря падають на кам'янистий ґрунт, оскільки ніхто не знає, яка позиція Президента США. Німеччина і Франція ніколи не підтримували інтересів України у сфері безпеки і це, можливо, ще у виразніших формах триватиме після недавнього обрання президента-соціяліста у Франції.

„Переобрання" Президента Володимира Путіна і вживання Російською Православною Церквою нового терміну, який в широкому сенсі перекладається як „Російський світ", повинні були знову сколихнути занепокоєння з приводу аґресивности Росії, але замість цього вони ще більше зблизили німецького Канцлера Анґелу Меркель і Президента В. Путіна і переконали й без того безпринципного Президента Б. Обаму стати ще „гнучкішим".

Сьогодні й сама Україна менш активна щодо членства в НАТО – частково через свій радянський спадок, частково – через скептицизм українського суспільства щодо Заходу. А все це сильно ускладнив і погіршив режим Президента Віктора Януковича, котрий не орієнтований на Европу, на Захід. Це дозволило такому недругові України, як Канцлер А. Меркель, її давню русофільську політику прикрити „турботою про права людини" в Україні. Ув'язнення в колишнього українського прем'єр-міністра заслуговує західньої обструкції. Тим не менш, вона не повинна бути використана як зброя в руках проросійської А. Меркель проти України, щоб сподобатися „пронімецькому" В. Путінові.

Тему безпеки України, не тільки заради принципу, а більше з її геостратегічного значення, необхідно вирішувати на зустрічі в Чикаґо. Незалежно від Німеччини, Франції і навіть Президента Б. Обами, Україна залишається буфером між НАТО і країнами, для яких, по суті, цей альянс був зформований. Сильна і змодернізована у військовому відношенні і демократична Україна є ефективною зброєю НАТО, навіть кращою ніж американські радерні чи протиракетні системи, передбачені у Польщі, Чехії або Румунії.

В кінцевому рахунку повне членство України в НАТО потрібне не тільки Україні: воно сприяє цілям НАТО як союзу, який повинен захистити себе від найбільш небезпечного і все ще можливого аґресора в світі. Враховуючи розмір і розташування України, вона є найбільш відповідним кандидатом на членство в НАТО. Цей процес повинен бути полегшений і прискорений. Чесно кажучи, Україна без НАТО є в небезпеці, а НАТО без України – це геостратегічна ілюзія.

На меморіяльній дошці – рід Ісаєвичів

Євген Цимбалюк

ВЕРБА, Рівненська область. – На фасаді новозведеного Свято-Михайлівського храму 4 березня відкрито меморіяльну дошку на честь земляків-сподвижників – батька, сина, внука Ісаєвичів.

Григорій Ісаєвич був у XIX ст. будівничим і настоятелем Свято-Троїцької церкви, його син Дмитро Ісаєвич був одним з провідників Української партії соціялістів-революціонерів, членом Центральної Ради, співробітником газети „Народна воля", депутатом Всеросійських Установчих зборів в січні 1918 року. Наймолодший з цієї династії Ярослав Ісаєвич був українським істориком, громадським діячем, академіком Національної Академії Наук України, президентом Міжнародної асоціяції україністів, директором Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича.

На урочистостях Ісаєвичі ніби повернулися до свого рідного села.

Меморіяльна дошка на фасаді Вербської Свято-Михайлівської церкви.

У Конґресі...

(Закінчення зі стор. 1)

нулася до організації FATF (Financial Action Task Force), щоб та розслідувала те, про що вже писали журналісти: корупційні дії високих чиновників в українському уряді", – сказала Є. Тимошенко.

Президент правозахисного центру „Дім Свободи" Дейвид Кремер, який недавно повернувся з України, де, серед іншого, зустрічався з ув'язненою Ю. Тимошенко, також звернув увагу на збільшення корупції.

„Під час моєї візити в квітні я почув новий термін – фаміліялізація. Він означає, що корупція в Україні досягає першої родини країни, – сказав Д. Кремер. – За повідомленнями, упродовж останнього року один з синів Президента Віктора Януковича збільшив свої статки у 18 разів. Постає закономірне запитання: як стало можливим таке збагачення?". *(Радіо „Свобода")*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

На Львівщині відкрили музей УПА

САМБІР. — 20 травня в селі Сприня Самбірського району на Львівщині урочисто відкрили краєзнавчий музей-криївку, яка в точності відтворює умови життя бійців УПА. Вона буде постійною експозицією для учнівської та студентської молоді – з можливістю проведення екскурсій і навчальних лекцій з історії звитяг УПА. У відкритті музею-криївки взяли участь директор Національного музею-меморіялу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького" історик Руслан Забілий, депутати Львівської обласної ради, Самбірської державної адміністрації та Самбірської районної ради, ветерани визвольних змагань, представники громадських організацій та духовенство. Відкриваючи криївку, історик Р. Забілий відзначив, що створення Української Головної Визвольної Ради, яке відбулось на цьому місці в 1944 році, мало надзвичайно велике значення для політичного представництва українського народу на міжнародному рівні. „Українці, особливо молоде покоління, ще не досить оцінюють усю вагу цих подій. Це була спроба створення політичного органу воюючої України для представництва українців на міжнародній арені. З цього можна зробити висновок про далекоглядність діячів УГВР. Потрібно усіляко популяризувати відомості про ці події, адже це сторінки нашої героїчної історії", – наголосив історик. *(„День")*

Захист Ю. Тимошенко подав до суду

КИЇВ. — Захисник екс-прем'єра України Юлії Тимошенко Сергій Власенко 21 травня звернувся до суду з позовом про незаконність розголошення подробиць інформації, пов'язаної з лікуванням екс-прем'єра. Минулого тижня деякі медіа повідомили про розпорядок дня Ю. Тимошенко. У цій заяві, за словами С. Власенка, захист ще раз нагадав про побиття Ю. Тимошенко, яке сталося під час транспортування її до лікарні „Укрзалізниці". Раніше парляментська фракція „БЮТ-Батьківщина" вимагала, аби Генеральна прокуратура припинила відеозапис в палаті, де лікується екс-прем'єр, а С. Власенко заявляв, що Ю. Тимошенко перебуває у постійному напруженні, а тому її лікування не може бути ефективним. *(Бі-Бі-Сі)*

Україна допоможе Афганістанові

КИЇВ. — Україна збирається надавати гуманітарну допомогу Афганістанові до 2017 року. Про це повідомила прес-служба Кабінету міністрів. „Кабінет Міністрів 21 травня схвалив проект указу Президента України „Про надання гуманітарної допомоги на потреби уряду Ісламської Республіки Афганістан". Проєкт указу розроблено з метою надання підтримки Україною багатонаціональним міжнародним зусиллям у справі відновлення та забезпечення тривалого миру і стабільности в охопленому збройним конфліктом Афганістані, який триває на території цієї країни понад 20 років, завдав значної шкоди економіці Афганістану, соціяльному і гуманітарному становищі населення. Необхідність міжнародної підтримки урядові цієї країни була проголошена під час Міжнародної конференції стосовно Афганістану, яка відбулася у грудні 2011 у Боні, Німеччина. Передбачається, що у 2015-2017 роках з держбюджету України виділятимуть щорічно на допомогу Афганістанові суму, дорівнюючу 500 тис. дол. США. *(„Укрінформ")*

Місія МВФ прибула в Україну

КИЇВ. — Місія Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) під керівництвом Кріса Джарвіса прибула в Україну. Про це 21 травня повідомили в представництві фонду в Україні. Згідно з повідомленням МВФ, місія прибула для завершення дискусій в рамках консультацій за статтею IV угоди з МВФ і плянує пробути в Україні до 28 травня. Раніше прем'єр-міністер України Микола Азаров заявляв, що Україна не буде вимолювати кредити у МВФ, але переговори веде далі. Також раніше повідомлялося, що з початку травня Національний банк України виплатив за зобов'язаннями перед Міжнародним валютним фондом близько 650 млн. дол. *(„Кореспондент")*

АМЕРИКА І СВІТ

Активи В. Януковича – під загрозою

СТРАСБУРҐ, Франція. — Від заяв Европа готова перейти до активних дій. Про це свідчать заклики заморозити активи українських можновладців, які лунали під час дебатів „Ситуація в Україні, справа Юлії Тимошенко", що відбулися у Страсбурзі 22 травня. Німецький евродепутат Міхаель Галер зауважив, що родичі та наближені особи Віктора Януковича здобувають дедалі більше влади, посідаючи ключові пости у державі. „Єдине, чого хочуть син, родина та друзі В. Януковича, – це набивати кишені", – заявив М. Галер. А депутат від Болгарії Андрій Ковачев висловив думку, що головною перешкодою на шляху евроінтеґрації України є не так справа Ю. Тимошенко, як олігархи. Саме вони, за словами евродепутата, не дають Україні реформуватися за европейським взірцем, бажаючи зберегти країну нереформованою для свого особистого збагачення. Серед запрошених у залі були присутні донька експрем'єрки Євгенія Тимошенко та заступник голови партії „Батьківщина" Григорій Немиря. Вибіркове правосуддя стало системною проблемою в Україні. Про це заявив, відкриваючи дебати, комісар ЕС з питань розширення та европейської політики сусідства Штефан Фюле. Як він додав, взаємини між Україною і Евросоюзом не покращаться, і Угода про асоціяцію не буде підписана, аж доки Україна не відмовиться від судових переслідувань з політичною підкладкою. Вислідом дебатів в Европарламенті має стати нова резолюція щодо України. *(„Голос Америки")*

Посол США Р. Крокер іде з посади

КАБУЛ, Афганістан. — Ветеран американської дипломатії 62-річний Раян Крокер влітку залишить посаду Посла США в Афганістані. Цю новину, яку американська преса називає „несподіваною", підтвердило 22 травня Посольство США в Кабулі. Дипломат був призначений на посаду Посла в Афганістані у липні 2011 року. Від 2007 по 2009 рік він був Послом США в Іраку, а раніше працював у Ливані, Пакистані, Кувейті та Сирії. Повідомлення про майбутню відставку Р. Крокера з'явилося у той час, як США та їхні союзники з НАТО готуються до виведення бойових частин і підрозділів з Афганістану до кінця 2014 року. *(Радіо „Свобода")*

Перший приватний космічний корабель

КЕЙП-КАНАВЕРАЛ, Фльорида. — Ракета-носій „Falcon-9" з космічним човником „Dragon" стартувала 22 травня перед світанком з космодрому на мисі Канаверал у США до Міжнародної космічної станції (МКС). Успішний запуск ракети показували в прямому етері на сайті NASA. Космічна капсуля „Dragon", розроблена американською компанією „SpaceX", стала першою приватною космічною вантажівкою, яка вирушила до МКС. Це друга спроба запуску апарату. 19 травня старт зірвався через несправність в одному з дев'яти двигунів першого ступеня ракети „Falcon-9". *(„Голос Америки")*

У Токіо – найвища телевежа у світі

ТОКІО. — Відкриття „Tokyo Sky Tree" викликало небувалий ажіотаж серед японців: право на купівлю квитка розігрувалося в льотерею, в якій на одне місце претендували 335 осіб. Урочисте відкриття вежі відбулося 22 травня у столиці Японії. Висота вежі — 634 метра, це друга за висотою споруда і найвища комунікаційна вежа у світі. Телевежа вже прийняла на себе радіомовлення в FM-діяпазоні. Японські телеканали почнуть її використовувати наступного року. Перші відвідувачі змогли піднятися на вежу вранці, оглядові майданчики розташовані на висоті 350 і 450 метрів, там також є ресторани, різні бюра, а також ділянки з скляною підлогою, завдяки якій можна подивитися просто вниз на місто. Вежа вбудована у розгалужену інфраструктуру – „Tokyo Sky Tree Town" – „місто" з будівлями, акваріюмами і ринком, там висаджені вишневі дерева і червоні сосни. У компанії, яка обслуговує комплекс, очікують, що за тиждень „Tokyo Sky Tree" будуть відвідувати сотні тисяч людей. *(УНІАН)*

Верховна Рада заборонила політикам критикувати владу

КИЇВ. – 17 травня Верховна Рада 265 депутатськими голосами ухвалила закон „Про правила етичної поведінки", який забороняє політикам неґативно висловлюватися про органи державної влади.

Авторами документу виступили парляментських фракцій комуністів, Партії Реґіонів, „Бют-Батьківщини", групи „Реформи заради майбутнього".

Новий закон зобов'язує осіб, уповноважених виконувати державні функції (у тому числі народних депутатів) або місцевого самоврядування, „забезпечувати позитивну репутацію органів державної влади й місцевого самоврядування, усіляко сприяти зміцненню довіри громадян до влади".

Крім того, закон забороняє державним діячам приймати пожертвування.

Згідно зі 18-ою статтею закону, за порушення встановлених ним правил особи, уповноважені виконувати державні функції або місцеве самоврядування, будуть нести дисциплінарну, адміністративну, кримінальну або матеріяльну відповідальність.

Представники опозиції заявили, що закон обмежує їхні права. „Всі вибори у світі проводяться за рахунок пожертвувань. Якщо закон заборонить критику на адресу влади й практику пожертвувань, виникнуть складності з проведенням виборчої кампанії", – сказав депутат В'ячеслав Коваль.

„Цей закон дає владі додаткові важелі впливу на опозицію",– вважає депутат Володимир Бондаренко.

„Зрозуміло, що у процесі виборчої компанії опозиція буде критикувати владу, і я порушу цей закон. То, отже, я буду покараний?", - обурився депутат-опозиціонер Юрій Гримчак.

Перший заступник керівника фракції Партії Реґіонів Михайло Чечетов заявив, що порушники закону про правила етичної поведінки насамперед будуть нести моральну відповідальність. „Ми будемо вказувати виборцям на депутатів, що порушують закон, і нехай люди вирішують, чи можна за них голосувати", – сказав він. *(„Українська правда")*

Обрано провід Світової федерації лемків

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – Протягом 11-12 травня у Горлиці (Польща) відбувся п'ятий конґрес Світової федерації українських лемківських об'єднань (СФУЛО), на який приїхали 46 делеґатів з України, США, Польщі, Словаччини, Сербії, Канади. Лемки з усього світу зібралися, аби обрати на наступних п'ять років керівництво організації.

Таємним голосуванням, з великим відривом від конкурентів, перемогла співачка Софія Федина. Також були обрані 17 членів президії організації, секретар, скарбник та затверджена нова редакція статуту.

До СФУЛО входять орґанізації з Польщі, України, Сербії, Хорватії, США, Канади та Словаччини.

Метою діяльности організації є етнічне відродження Лемківщини, всебічний розвиток самобутньої культури лемків в країнах їх проживання і на історичній батьківщині.

Пам'ятник селянам, які розібрали колію

Олександер Костирко

СОСНІВКА, Кіровоградська область. – 29 квітня зусиллями „Холодноярської ініціятиви" та Історичного клюбу „Холодний Яр", за ініціятивою відомого дослідника української історії Романа Коваля, в селі було відкрито пам'ятник селянам, які загинули від рук більшовиків, захищаючи свій хліб. Восени 1920 року продовольчі загони Червоної армії силою забирали в селян щойно зібраний урожай в селах на Чигиринщині. Саме тоді мешканці сіл Соснівка, Дем'ятка, Скаржинка та Тирнавка розібрали залізничну колію, щоб не дати більшовикам вивезти хліб. Сталася каральна розправа, у якій загинули 50 селян, а двох юнаків вороги спалили у вогні паротягу.

Автором пам'ятника став молодий скульптор Дмитро Бур'ян, прадіди якого брали участь в повстанні проти більшовиків.

В той же день відбулося покладання квітів до пам'ятника чорноліському отаманові Пилипові Хмарі в селі Цвітне.

Пам'ятник загиблим в 1920 році селянам в селі Соснівка Кіровоградської области .

Заклик КУК до спостерігачів на виборах

ВІНІПЕҐ, Манітоба. – Конґрес Українців Канади (КУК) та Канадсько-Українська Фундація (КУФ) організовують місію спостерігачів за парляментськими виборами в Україні, які призначені на 28 жовтня.

КУК і КУФ шукають висококваліфікованих осіб, які будуть відповідальні за дослідження підготувань до виборів з метою їх прозорости, зокрема приготування списків виборців, доступу партій та кандидатів до засобів масової інформації, формування виборчих комісій, спостереження за формуванням нових виборчих округів, реєстрацією одномандатних кандидатів та проведенням виборчих кампаній.

Бажано, щоб спостерігачі могли працювати в Україні від 1 липня до 3 листопада, однак, коротший термін також можливий. Кандидат має бути громадянином Канади, добре знати українську або російську мови. Фінансові питання будуть обговорені та визначені з успішними кандидатами. Всі прямі витрати для довготривалих спостерігачів будуть відшкодовані.

Останній термін подання заяв – 15 червня.

Заяви можна заповнити на інтернет-сторінці КУФ: www.cufoundation.ca або http://observers.cufoundation.ca.

КУК і КУФ також висилатимуть велику місію короткотривалих спостерігачів напередодні виборів. Аплікації для короткотривалих спостерігачів можна заповнити на поданих вище сторінках.

За інформацією можна звертатися до бюра КУК в Вініпезі не тел.: (204) 942-4627 або (866) 942-4627, а також електронною поштою: ukrelection2012@gmail.com.

ДО 75-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ 1937-1938 РОКІВ

Серед жертв були герої

Левко Хмельковський

Після смерти Йосифа Сталіна його кремлівське оточення, безпосередньо причетне до злочину Великого терору 1937-1938 років в Україні, спробувало відмежуватися від відповідальности за репресії, перекласти її на ініціатора терору – Й. Сталіна. Вони розпочали реабілітацію страчених, передовсім з числа колишньої комуністичної верхівки. При цьому стверджувалося, що усі реабілітовані були безневинними жертвами сталінського свавілля.

Слід погодитися, що в переважній більшості випадків саме так і було. Розстріляні в 1937 році українські селяни, хоча і мали підстави до невдоволення діями влади, але вже переважно не були здатними до активного опору. Але терор був продовжений у 1938 році, коли були розстріляні численні представники української інтеліґенції. Більшість з них теж не була причетна до організованої антирадянської діяльности. Але оприлюднені тепер документи з архіву НКВД-КҐБ дозволяють зробити висновок, що серед страчених були не тільки жертви, а й активісти-герої.

Ще на самому початку акції терору Москва приміряласся до терору проти „націоналістичного підпілля". 29 липня 1937 року на зборах комуністів залізничної станції Волноваха Донецької области Юзвук закликав: „Якщо ми в цій акції не репресуємо увесь контрреволюційний елемент Донбасу, то потім вже буде пізно". Ця вимога збігалася з намірами Москви.

Заступник наркома внутрішніх справ УРСР Лев Бельський (Абрам Левін) 27 серпня 1937 року інформував народного комісара внутрішніх справ СРСР Миколу Єжова, що в УРСР станом на 25 серпня вже заарештовано 1,157 учасників „націоналістичних організацій", зокрема вчителів, агрономів, зоотехніків. Це були члени Української комуністичної партії (боротьбісти), яка до її ліквідації виступала за незалежність України. Л. Бельський докладно розповів про антирадянську діяльність „боротьбістів" у Вінницькій, Дніпропетровській, Харківській і Київській областях. Але, писав він, „в НКВД УРСР немає навіть обліку боротьбістів".

Нарком внутрішніх справ УРСР Ізраїль Леплевський негайно дав директиву „по розгрому націоналістичної контрреволюції". Він зажадав оперативних висловів, щоб знати, де насаджувати аґентурну мережу, щоб завдати удару „точно в ціль".

А 12 січня 1938 році начальник відділу НКВД УРСР Лазар Мунвез доповідав, що „українська націоналістична контрреволюція дає найбільше число арештованих: по цій лінії заарештовано 5,734 учасників контреволюційних організацій і груп з загального числа 15,495 арештованих".

Л. Мунвез писав, що за наказом з Москви „у Харкові виявлена і ліквідована українська повстанська організація з галичан, яку очолювали колишні офіцери галицької армії Осовський і Крушельницький і аґент польської розвідки, член УВО галичанка Величко". Було заарештовано 15 осіб, з яких 12 розстріляно. Також Л. Мунвез повідомляв, що у Золотоноші, Василькові і Новограді-Волинському ліквідована повстанська організація, на чолі якої був Лесик, колишній старшина петлюрівського війська (18 осіб), а в Бобринецькому районі – організація Андрущенка, учасника Спілки Визволення України. У повідомленні Л. Мунвез назвав ще кілька організацій, кваліфікованих як „куркульсько-повстанські".

Одеське управління НКВД в липні 1937 року інформувало Москву, що в Одесі, Миколаєві і Херсоні „зосереджені націоналістичні елементи, є вплив католицького духовенства". Повідомлялося, що раніше на Одещині „були широко розвинуті націоналістичні українські організації „Просвіта", „Союз хліборобів" та інші". З цієї области походять „петлюрівські отамани Фома, Мелешко, Чуйко та інші".

5 січня 1938 року заступник начальника управління НКВД в Київській области Ісай Бабич інформував, що з 91 ліквідованої організації 32 належали до українських націоналістичних формувань, а з числа 1,103 засуджених 448 осіб походили саме з цих організацій. Зокрема в Білій Церкві заснували „Бурякове товариство" націоналісти-петлюрівці Петро Чумак, Мусій Поліщук і Олександер Кучеренко (розстріляно 19 осіб), в Умані українських націоналістів очолювали Шевченко, Камінський, Рудкевич і Наталія Коцюбинська (розстріляно 49 осіб), в Києві антирадянську діяльність проводила „українська націоналістична організація церковників з колишньої української православної церкви", до якої належали архиєпископи Малюшкевич, Карабіневич, Калішевський, Самборський і Міхновський (розстріляно 28 осіб).

У Миколаєві, писав в січні 1938 року виконуючий обов'язки начальника управління НКВД Йосиф Фішер, „в період 1935 року український націоналіст, викладач Кравченко за завданням українського письменника Івана Микитенка утворив антирадянську українську організацію з числа колишніх учасників „Просвіти", колишніх діячів автокефальної церкви і шовіністичної інтеліґенції". У 1937 році ця організація об'єдналася з „боротьбістами", яких очолювали Триліський, Кравченко, Лагута, Миронець. У цьому звіті також описані українські організації, ліквідовані у Херсоні, Знам'янці, Олександрії, названі їхні керівники.

3 квітня 1938 року начальник управління НКВД у Полтавській области Олександер Волков телеграфував до народного комісара внутрішніх справ Української РСР Олександра Успенського „про розгортання акції проти українського націоналістичного повстанського підпілля".

У телеграмі повідомлялося про викриття обласного повстанського комітету, до якого увійшли колишній член Центральної Ради, організатор „Вільного козацтва" в Дніпропетровську Сторубель, колишній командир 75-ої стрілецької дивізії Червоної армії Тищенко, колишній уповноважений штабу Української Народної Республіки Отченаш, а також Маловічко, Воронянський і Простосинський, які теж брали участь у визвольній боротьбі.

Загалом було заарештовано 1,639 осіб, в числі яких було 218 колишніх старшин петлюрівського і царського військ. Вони мали зформувати п'ять петлюрівських повстанських полків. Крім того, на Полтавщині заарештовано 1,338 осіб, в числі яких були націоналісти, боротьбісти, укапісти, соціял-революціонери та інші. НКВД ліквідувало диверсійний загін, який складався з 12 диверсійних груп. У них були вилучені ґранати, фугасні і шрапнельні набої. Полтавський повстанком мав зв'язок з Головним повстанським комітетом в Києві.

О. Волков інформував свого зверхника про кущові повстанські комітети в Миргороді, Кременчуку, Ново-Георгіївську, Лубнах, Золотоноші та інших містах. У кожному випадку названі заарештовані „провідні українські націоналісти".

У свою чергу О. Успенський доповідав 3 вересня 1938 року М. Єжову про численні репресії проти антирадянського підпілля в Україні. Він зокрема писав про „ліквідацію кадрів широкого підпілля Українського націоналістичного центру, керівники якого Любченко, Затонський, Порайко і Хвиля були заарештовані у 1937 році". Провідники українських партій соціял-демократів, комуністів і соціял-революціонерів утворили бльок українських демократичних партій. Націоналістичний центр в усіх областях України розгорнув повстанську діяльність через створені для цього комітети. Загалом було заарештовано 24,233 учасників націоналістичного підпілля.

Під час ліквідації підпілля, писав О. Успенський, на 76 таємних сховищах виявлено 21 кулемет, чотири ґранатомити, 10,311 ґвинтівок, 7,728 „обрізів" ґвинтівок, 21,682 револьвери, загалом – 39,606 одиниць вогнепальної зброї, а також понад 442 тис. набоїв і 3,245 кілограмів вибухівки. У Вінницькій области, інформував О. Успенського 15 травня 1938 року начальник управління НКВД Іван Кораблев, від 26 березня до 10 травня виявле-

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

Б. Обама привітав Ф. Оланда

ВАШИНҐТОН. — Новий Президент Франції Франсуа Оланд мав свою першу зустріч віч-на-віч з Президентом США Бараком Обамою 18 травня у Білому Домі. Зустріч відбулася за кілька годин до офіційного початку щорічної зустрічі провідників „Групи восьми" – промислово розвинутих країн світу. Зустріч відбувалася у заміській резиденції Президента США Кемп-Дейвиді, що поблизу Вашинґтону. Після розмов Президент Б. Обама сказав , що увага зустрічі зосереджувалася на ситуації в еврозоні. Ф. Оланд, який склав присягу президента Франції 15 травня, закликав до надання більшого наголосу на зростанні економіки для подолання европейської боргової кризи, замість на заходах жорсткої економії. Б. Обама сказав, що як він, так і Ф. Оланд, вважає цю кризу питанням „надзвичайної важливости" для світової економіки. *(„Голос Америки")*

Дисидент Ч. Гуанчен прилетів до США

НЮ-ЙОРК. — Сліпий китайський юрист-дисидент Чень Гуанчен, який опинився у центрі міжнародного дипломатичного скандалу, 20 травня прибув до США разом з сім'єю. 40-річний правозахисник у квітні втік з-під домашнього арешту у провінції Шаньдун, добрався до Пекіну й ховався в Посольстві США, провівши там шість днів. Після довгих переговорів влада Китаю дозволила Ч. Гуанченові поїхати до США, де дисидентові запропонували стипендію Ню-йоркського університету. Юрист-самоук Ч. Гуанчен став відомий внаслідок кампанії, яку він проводив проти примусових абортів і стерилізації у деяких провінціях Китаю, де боротьба з перенаселенням ведеться державою особливо жорсткими методами. Його було позбавлено волі у 2006 році за порушення громадського порядку і взято під домашній арешт. *(„Укрінформ")*

Землетрус в Італії

БОЛОНІЯ, Італія. — Землетрус, що стався у ніч на 20 травня у північній італійській області Емілія-Романія, забрав життя семи осіб, понад 50 – постраждало, повідомили засоби масової інформації. Загинуло четверо робітників місцевих підприємств провінції Ферара. Крім того, серед жертв землетрусу – громадянка Німеччини, що знаходилася в італійській Болонії у діловій поїздці, і 103-річна довгожителька з містечка Сант-Аґостіно. Обидві жінки померли внаслідок серцевих нападів, спровокованими пережитим страхом. Служба Цивільної оборони Італії зазначила численні зруйнування історичних будинків і церков. Епіцентр землетрусу, за даними сейсмологів, розташовувався за 36 кілометрів на північ від міста Болонія і на глибині 5.1 кілометра. *(„Укрінформ")*

Суд над Р. Младічем відклали

ГАҐА, Голяндія. — Суд над колишнім командувачем армії боснійських сербів Ратко Младічем, якого звинувачують у військових злочинах, відклали на невизначений термін. Головуючий суддя 17 травня заявив, що перерву зроблено, аби дати змогу суддям більше дізнатися про помилки, допущені прокурорами у представленні їхніх доказів стороні захисту. Р. Младічеві висунули 11 звинувачень у військових злочинах і злочинах проти людства, які стосуються боснійського конфлікту. Сам Р. Младіч відкидає всі звинувачення. Зупинка сталася у другий день суду, на якому прокурори зосередилися на різанині у Сребрениці 1995 року. Звинувачення стверджує, що Р. Младіч організував вбивство понад 7,000 мусульманських чоловіків та хлопчиків. Ця бійня вважається найжорстокішою в Европі з часів Другої світової війни. *(Бі-Бі-Сі)*

У Єгипті – вибори президента

КАЇР, Єгипет. — У Єгипті 23 травня вранці відкрилися дільниці на виборах президента країни. Голосування тривало два дні. Це перші вибори після повалення на початку 2011 року Госні Мубарака, який керував Єгиптом майже 30 років. У виборчих бюлетенях – 13 кандидатів, один з яких уже зняв свою кандидатуру. Право обирати мають понад 50 млн. осіб. Офіційні вислідки виборів очікуються не раніше як 29 травня. *(Радіо „Свобода")*

Ялта: початок ізоляції України

Призначена на 11-12 травня в Ялті зустріч провідників Центральної і Східної Европи не відбулася, тому що 17 з 20 запрошених на зустріч президентів відмовилися від участи у ній. Цей форум, хоч і не має формального характеру, є важливою міжнародною подією – торік в такій зустрічі у Варшаві взяли участь 20 президентів, у тому числі почесний гість – Президент США Барак Обама.

Прес-секретар Міністерства закордонних справ України Олександер Дикусаров 8 травня заявив, що зустріч відкладено на невизначений термін у зв'язку з неможливістю низки глав европейських держав взяти в ній участь.

Насправді президенти Румунії, Албанії, Хорватії, Чехії та Чорногорії прямо заявили, що не хочуть їхати в Україну після ув'язнення колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Президенти Болгарії, Латвії, Естонії, Італії, Австрії і Словенії також офіційно повідомили, що не мають наміру приїжджати на зустріч, пославшись на інші причини, але не забули висловити стурбованість справою Ю. Тимошенко.

Експерти-політологи впевнені: якщо нинішня влада не змінить політику стосовно Ю. Тимошенко та інших провідників опозиції, то на Україну чекає міжнародна ізоляція, а скасування зустрічі президентів европейських держав називають першим її проявом.

Голова парляментського комітету з питань европейської інтеґрації, колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк сказав: „Цей демарш більшости глав країн Центральної Европи є свого роду початком міжнародної ізоляції, якщо нинішня влада не змінить своєї політики щодо опозиції і демократії в цілому". Віталій Кличко назвав рішення відкласти Ялтинську зустріч катастрофою для України.

Директор соціологічної служби „Український барометр" Віктор Небоженко попередив, що підприємці країн, президенти яких відмовилися їхати до Криму, не поспішатимуть з інвестиціями в економіку України.

Бойкот Ялтинської зустрічі продовжив погіршення взаємин між Україною і Заходом, яке розпочалося у жовтні 2011 року, коли Европейський союз скасував запрошення Віктора Януковича до Брюселю. На форумі у Давосі теж ніхто не хотів з ним говорити. Тепер европейські провідники готові знову зустрітися з В. Януковичем лише після того, як зауважать позитивні політичні зміни в Україні.

Загальний бойкот буде посилюватися, зокрема під час близького чемпіонату з футболу Евро-2012. Бойкот чемпіонату вже оголосили політики Швеції, Бельгії, Голяндії, Австрії, Італії, а також представники Еврокомісії.

Знавці прогнозують три варіянти розвитку міжнародних взаємин після скасування Ялтинської зустрічі. Перший – український уряд може перейти до конкретних дій на користь Ю. Тимошенко. Другий – Київ даватиме імлисті обіцянки, нічого не роблячи. Третій – Київ буде добиватися проведення зустрічі бодай на найнижчому рівні.

Тим часом В. Янукович 15 травня поїхав до Москви на зустріч з новообраним Президентом Росії Володимиром Путіним. Хоча Росія теж не підтримує В. Януковича у переслідуванні Ю. Тимошенко, яка укладала угоду саме з В. Путіним, але щодо України вона має й інші забаганки. Користаючись кризовим становищем В. Януковича, Москва може схилити його до повернення в русло російської імперської політики.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"		
Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Українці бережуть пам'ять Тарковських

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – У місті відзначається низка ювілеїв родини Тарковських: у квітні – 80-річчя кінорежисера Андрія Тарковського, у червні – 105 років його батькові, поетові Арсенові Тарковському, цього року також виповнюється 160 років з дня народження Надії Тарковської, дружини Івана Карпенка-Карого, ім'ям якої названо колишній хутір, їхнє родове гніздо, а нині заповідник-музей „Хутір „Надія", та 150 років її братові Олександрові Тарковському, народовольцеві, активному діячеві колишньої єлисаветградської „Громади".

Польський рід Тарковських потрапив у степове село Миколаївку з Волині. Карло Тарковський та його дружина Марія не знайшли у степу щастя: перші їхні діти померли, а коли наймолодшому синові Олександрові було лише 10 років, через епідемію холери пішли з життя й батьки. Надія на той час уже була одружена з Іваном Тобілевичем, і молода сім'я взяла хлопчика на виховання.

Будинок Тобілевичів (нині – міський літературно-меморіяльний музей Івана Карпенка-Карого) на той час був центром українського життя міста. Юний О. Тарковський спілкувався з братами Тобілевичами, майбутніми видатними акторами Миколою Садовським та Панасом Саксаганським, їхньою сестрою Марією Садовською-Барілоті, бували тут Олександер та Софія Русови, а майбутній меценат та громадський діяч Євген Чикаленко, квартирував у цьому ж будинку. Не раз знаходив тут прихисток і Марко Кропивницький.

У цих стінах збиралася єлисаветградська „Громада", якою керував тоді Опанас Михалевич. Вона мала абсолютно чітку українофільську спрямованість. Частиною „Громади" (хоча певною мірою автономною) був молодіжний гурток „Народна воля", до якого входив О. Тарковський. Молодь пробувала друкувати на гектографі вибрані твори Тараса Шевченка, і це стало причиною розправи влади над молодими людьми. О. Тарковський був засуджений на 10 років тюрем і заслання. Перебуваючи в ув'язненні, він написав відчайдушного і небезталанного листа до Віктора Гюґо, в якому просив розради і підтримки. Цей документ у 1980-1990-их роках знайшов у слідчій справі звинувачуваного О. Тарковського кіровоградський краєзнавець Микола Хомандюк; тодішні слідчі просто перехопили його, як ще одне свідчення вини.

За іронією долі внук О. Тарковського Андрій Тарковський, будучи уже відомим режисером, саме у Франції, на батьківщині В. Гюґо, теж шукатиме прихистку і розради.

Подібних збігів у долі Тарковських немало. На засланні в Іркутській губернії в одній хаті з О. Тарковським жили Юзеф Пілсудський та майбутній чоловік авторки „Овода" Михайло Войнич.

Через багато років після повернення у Єлисаветград, під час громадянської війни, О. Тарковського раптом викликали в особливий відділ Першої кінної армії. Саме сюди надійшли продуктові та речові посилки від колишнього товариша по засланню, який на той час уже посів чільне місце у політичній верхівці Польщі. Вони дуже згодилися родині, яка голодувала.

Юний Арсен Тарковський поїхав до Москви, де заробляв на життя працею у газеті „Гудок". І перша його політична сатира була спрямована проти Ю. Пілсудського. Правда, через півстоліття, в 1975 році, відвідавши Польщу, вже немолодий А. Тарковський поклав квіти на могилу колишнього батькового товариша…

Взірцем для романтичного роману могло б слугувати кохання О. Тарковського та гімназистки Олександри Сорокіної, яка теж була членом „Народної волі" і притягувалася жандармерією до відповідальности, була покарана, хоча й не так суворо, як О. Тарковський. Найбільшим покаранням для неї стала розлука з коханим, якого вона чекала 10 років. Щастя їхнє було недовгим. Після народження доньки Леоніли вона дуже молодою пішла з життя.

Матір'ю Арсена і Валерія (старшого брата майбутнього поета, теж дуже талановитого, якого у юному віці під час громадянської війни вбили повстанці-григор'євці) стала Марія Рачковська, історія завоювання серця якої вдівцем О. Тарковським теж заслуговує на увагу романістів.

Любов Арсена теж звали Марією. Вона жила в будинку, де розташований музей видатного поета у Кіровограді, відкритий 15 років тому.

Рід Тарковських був обдарований талановитістю. Мав схильність до літератури О. Тарковський, який займався літературою та краєзнавством під час заслання.

Арсен Тарковський довго йшов до свого утвердження як поета. Першу поетичну збірку він підготував у 1946 році, але саме тоді влада почала переслідування проґресивних поетів, і перша книга А. Тарковського побачила світ аж у 1962 році.

Ставлення до своєї малої батьківщини в Арсена Тарковського було особливим. Він листувався з внуком І. Карпенка-Карого Андрієм, який фактично врятував „Хутір „Надія" від знищення і відстояв його музейний статус. У 1955 році Арсен Тарковський востаннє приїздив на батьківщину. Звичайно, побував на хуторі. Колишня директорка обласного краєзнавчого музею Олена Ноземцева, яка супроводжувала його в поїздці, згадує, що у степу він вийшов з авта, став на коліна і поцілував рідну землю.

Через 20 років після тієї візити, у 1975 році, побував на хуторі і Андрій Тарковський. Відчувши неповторну авру хутора, з дубами, посадженими М. Садовським, Марією Заньковецькою, П. Саксаганським, з ставком, викопаним ще І. Карпенком-Карим, він висловив думку, що приїде сюди знімати фільм.

Андрій Тарковський зняв сім фільмів, і кожен з них став явищем у кінематографії. Свої останні дві картини він фільмував за кордоном, намагаючись знайти там спокій, визнання, творчу свободу, а знайшов тяжку хворобу і передчасну смерть. Якби приїхав фільмувати на хутір, то знайшов би душевну гармонію і ту рідну землю, до якої так прагнув у своїх фільмах. Духовні скарби, відкриті тут, могли б вберегти його від смертельної хвороби…

НОВІ ВИДАННЯ

Олекса Слісаренко – символіст і футурист

Олег Коцарев

Олекса Слісаренко. „Вибрані твори". Серія „Розстріляне відродження". Упорядник Віра Агеєва. Видавництво „Смолоскип", Київ, 2011, 872 стор.

Черговим поповненням серії „Розстріляне відродження" стала книжка вибраних творів поета і прозаїка Олекси Слісаренка.

Олекса Снісар (саме таким було справжнє прізвище письменника) народився 1891 року на хуторі Канівцевий Вовчанського повіту, що на Харківщині. Навчався в Кучерівській сільськогосподарській школі та Харківському рільничому училищі, працював аґрономом. Друкуватися він почав в 1910 році.

1914 року О. Слісаренка забрано на фронт Першої світової війни. Похмурі, болючі враження з чотирирічного пекла прочитуються в багатьох його оповіданнях. Під час революції О. Слісаренко залишив армію і приїхав до Києва. Він уник участі в боях громадянської війни, не вступав до жодної партії, займався літературою та виживанням.

У Києві О. Слісаренко зійшовся з футуристами, які були в українській літературі новаційним явищем. 1924 року він переїхав до Харкова, де наблизився до середовища „Гарту", а потім – ВАПЛІТЕ (Вільної академії пролетарської літератури). Він мав скандальне листування з Максимом Горьким з приводу перекладу роману „Мати": Максим Горький в некоректних формулюваннях обурювався навіть щодо самої ідеї перекладати російські твори українською мовою. Це не могло залишитися непоміченим.

І може, саме участь в конфлікті з Максимом Горьким призвела до того, що вже 1930 року О. Слісаренко мусив виконувати ганебну ролю „громадського обвинувача" в процесі Спілки Визволення України (СВУ).

Борис Антоненко-Давидович у своїх спогадах про справу СВУ

(Закінчення на стор. 15)

Він був українським Сізіфом

Любов Багацька

Василь Стус, „Вибрані твори". Упорядник і автор передмови Дмитро Стус, вступна стаття Ростислава Семкова, „Смолоскип", Київ, 2012 рік, 872 стор.

Тут мова – про друге видання у новій серії „Смолоскипа" „Шістдесятники", до підготування якої, як і перших у серії вибраних творів Василя Симоненка, у видавництві підійшли з належною відповідальністю. Зокрема до завдання дати читачеві можливість зрозуміти ставлення самого поета до своєї творчости.

До видання увійшли вибрані твори (окрім поезій, критичні та публіцистичні праці письменника), а також бльок матеріялів, присвячених аналізі творчости поета, і спогадам про нього товаришів по ув'язненню. Ранній період творчости представлено лише сімома поезіями періоду 1958-1962 років. Виняток – вірш „Сон", один з рукописних варіянтів якого датований 1955 роком. Більше представлено вірші зі збірки „Круговерть", яку було знято з друку після відомого протестного виступу В. Стуса в кінотеатрі „Україна" в 1965 році.

Чимало подано з першої виданої за життя В. Стуса збірки „Зимові дерева" (1970), а також віршів, які не були включені поетом до цієї збірки. Її видано у Бельгії.

Так само чималу частину книжки відведено поезіям зі збірок „Веселий цвинтар" (1970) та „Час творчости„ (1972). Завершують поетичний бльок чотири вірші періоду 1980-1983 років.

Не менш цікавими мають стати для читача критичні та публіцистичні праці В. Стуса, а також листи до друзів та рідних. А також згадки цих друзів про поета: статті, спогади, виступи. Цінними є й фотоматеріяли.

Але особливо цікавою і цінною цю книжку робить передмова укладача і сина поета, Дмитра Стуса.

„Бувають часи, що ототожнюються з конкретними постатями, гублячись у тіні їхньої слави чи неслави. …У такий спосіб ми втрачаємо не лише час, але й людину, яка мала снагу змінювати чи фор-

(Закінчення на стор. 15)

Представлено книжку Ю. Орлова

Євген Ткач

КИЇВ. – 17 квітня у столичному Будинку вчителя відбулася презентація книжки мужнього російського правозахисника, колишнього політв'язня Юрія Орлова „Небезпечні думки", яка вийшла у видавництві „Смолоскип" в перекладі українською мовою Петра Ромка. Передмову до неї написав колишній український дисидент і політв'язень Євген Сверстюк. Ця книжка, як переконливий документ страшної епохи, вже давно отримала визнання не лише на теренах колишнього СРСР, а й поза його межами.

Це не просто мемуари. У передмові Є. Сверстюк пише: „Юрій Орлов – один з найбільш відомих російських дисидентів. За фахом фізик. За натурою – тихий і непохитний борець за справедливість. З українських дисидентів він найближче співвідноситься з засновниками Української Гельсінської Групи генералом Петром Григоренком і письменником Миколою Руденком... Книжка Юрія Орлова „Небезпечні думки" – блискуче написана повість про становлення російського дисидента-правдолюба і становлення дисидентського руху в СРСР взагалі... Юрій Орлов належить до кола російських демократів, прихильних до національно-визвольних рухів. Він співпрацював з українцями у дисидентські роки і зблизився з ними в концтаборі...".

Під час презентації виступали Є. Сверстюк, колишні політв'язні Василь Овсієнко та Олесь Шевченко, директор видавництва „Смолоскип" Ростислав Семків, відповідальна редактор Наталя Ксьондзик, перекладач П. Ромко. Після виступів відбулися мистецькі виступи і читання уривків з книжки.

Ю. Орлов народився в Москві 1924 року. Пройшов шлях від токаря до доктора фізико-математичних наук і члена-кореспондента Академії наук Вірменії. 1956 року виступив на партійних зборах Теплотехнічної лябораторії (де проводилися секретні ядерні дослідження) з заявою про те, що Йосиф Сталін і Лаврентій Берія були вбивцями при владі. За це його звільнили з праці, відтак вірменські вчені запросили його до Єревану.

Від 1973 року Ю. Орлов – член радянської групи „Міжнародна амнестія", у 1976 році – співзасновник московської Гельсінкської Групи, яку і очолив. З 1977 року по 1986 рік – політв'язень. Після звільненення був позбавлений радянського громадянства і депортований з СРСР в обмін за радянського шпигуна Генадія Захарова. У США був професором Корнельського університету.

У своєму виступі Є. Сверстюк сказав: „Книга „Небезпечні думки" тримає читача у постійній напрузі, а напругу створює постійна готовність правозахисників боротися з гнобителями правди. Не чекати кращого моменту, а виступати активними учасниками гри навіть без переспективи виграти".

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Олександер Іщук, Ігор Марчук, Дарія Даревич. „Життя і творчість Ніла Хасевича". Це ім'я викарбоване золотими літерами в історії українського визвольного руху. Н. Хасевич – видатний художник-графік, член Української Головної Визвольної Ради з 1949 року, ілюстратор багатьох видань ОУН та УПА, який діяв у підпіллі. Видавництво „Літопис УПА", Торонто-Львів, 2011 рік.

Василь Дергач. „На розп'ятті". Поезії. Збірку складають вірші, навіяні фактами гіркої історії України, трагічними подіями і злочинами сталінської тоталітарної системи. Видавництво „Засвітки", Черкаси, 1999 рік.

Запорізьке об'єднання „Просвіта" ім. Т. Г. Шевченка. „Дніпрові пороги". Альманах. Випуск 1. Перша збірка членів новоствореного клюбу „Літературні вечорниці". Видавництво „Просвіта", Запоріжжя, 2011 рік.

Василь Стус. „Вибрані твори". Видання дозволяє скласти повне уявлення не лише про головні етапи творчої еволюції поета та сприймання і пояснення його творчости. У книзі широко відображено епістолярну спадщину поета, головні критичні праці та публіцистичні виступи. Видавництво „Смолоскип", Київ, 2012 рік.

Олександер Іщук. „ Молодіжні організації ОУН (1939-1955)". У книзі детально розглядаються організаційні структури Юнацтва ОУН, визначено його основні завдання, напрямки діяльности, склад і чисельність, динаміку розвитку, показано ролю у вихованні свідомих громадян України та активізації визвольного руху. Видавництво „Літопис УПА", Торонто-Львів, 2011 рік.

Левко Паращак. „З покоління незламних". Оповідання. Ці оповідання написані простою мовою, виношені серцем і душею, до найдрібніших деталей правдиві. Автор не видумує і не фантазує, а спішить передати наступним поколінням відчуття, ним пережиті. Видавнича фірма „Афіша", Львів, 2005 рік.

В Україні з'явилися опудала Сталіна

Сергій Горицвіт

Комуністи України усе ще намагаються зберегти пам'ятники Йосифові Сталінові, але патріоти з цим не погоджуються. Було знято голову з пам'ятника „великому вождеві" у Запоріжжі. Його другу появу місцеві патріоти привітали величезним плякатом, на якому було зображено Й. Сталіна над купою черепів і Адольфа Гітлера, який обурювався: „Я теж убив мільйони українців, поставте і мені пам'ятника".

У Тернополі міська рада обговорювала пропозицію встановити пам'ятник Сталінові разом з Гітлером. Він має стояти на колінах перед меморіялом жертв політичних репресій. Пам'ятник матиме назву „Кати українського народу".

На початку травня з'явилися оголошення про встановлення 7 травня одночасно у кількох містах нібито пам'ятників Й. Сталіна. Такі пам'ятники в людський зріст з'явилися у Києві, Львові та Одесі. Схожі вони були на опудала вождя. Вигадали акцію активісти партії „Братство", яку очолює Дмитро Корчинський. Пам'ятники нагадують брюсельського хлопчика „Manneken Pis". У пам'ятниках прилаштовані пляшки, з яких текла вода.

У Києві Й. Сталін на вулиці Братській протримався 30 хвилин. Міліція вилучила його, але заарештувати організаторів акції не наважилася.

У Львові місцеві комуністи протестували проти відкриття такого пам'ятника. А коли покривало було знято, начальник місцевого відділу міліції кинувся на скульптуру, звалив її та став бити ногами, вигукуючи, що скоєно злочин. Про що саме йшлося: про злочини Сталіна, чи про встановлення йому пам'ятника, з'ясувати не вдалося, оскільки міліція відтіснила журналістів.

Найдовше протримався Сталін в одеському парку біля древньої Карантинної фортеці. Упродовж кількох годин журналісти й жителі міста, які прийшли на відкриття пам'ятника, милувалися творчою акцією, вітали авторів, фотографувалися на згадку про цю подію. Пізніше прибули представники міського управління охорони культурної спадщини і топонімічної комісії, які наказали прибрати пам'ятник, бо дозволу на його встановлення міська рада не давала.

Одеса

100 дерев до 100-ліття Пласту

Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – 6 травня, в день свого патрона – св. Юрія, пластуни посадили 100 дерев в міському парку „Eglinton Flats" з нагоди 100-ліття Української скавтської організації Пласт. Привітали пластунів з нагоди ювілею член Федерального парляменту Тед Опиц (нова пластова домівка знаходиться в його виборчій окрузі), а також представники округ, в яких розташовано парк – Майк Саливан (федеральна округа) і Лара Албанейзе (провінційна округа).

В насадженні дерев брало участь велике число пластунів – він наймолодшого новацтва до сеньйорів. Дерева та інструменти надала адміністрація парків. Пластовий лісничий Славко Медвідський пояснив і показав, як саджати дерева.

Багато пластунів прийшли саджати дерева в Торонто.

Фільм, який вражає правдою

Зліва: віце-президент Українського Національного Музею Лідія Ткачук, президент Фундації Українського Голодомору-геноциду Микола Міщенко, куратор музею Марія Климчак, д-р Мирон Куропась, адміністратор музею Анна Чичула, режисер Юрій Луговий. (Фото: Юрій Мицик)

Марія Климчак

ЧИКАҐО. – 12 травня в Українському Національному Музеї відбулася прем'єра документального фільму „Genocide Revealed" (англомовна версія фільму „Окрадена земля") – про Голодомор-геноцид 1932-1933 років в Україні канадського режисера Юрія Лугового.

Це кінотвір дає відповідь на

(Закінчення на стор. 14)

Відбувся провідницький семінар для юнацтва СУМ

Ліда Микитин-Воронка

ВАШІНҐТОН. – В Посольстві України 20-22 квітня відбувся щорічний провідницький семінар юнацтва Спілки Української Молоді (СУМ). На семінар було запрошено учнів вищої школи різного віку, які виявили свій провідницький потенціял та відданість у лавах СУМ. Учасники обиралися на основі розгляду висунутих осередками кандидатур, ретельного добору та схвалення організаційного комітету.

Виклади провадила голова Виховної ради при Світовой управі СУМ Неля Лавриненко, знавець теорії та практики провідництва.

До програми семінару входило ознайомлення з Посольством України, будівля якого має глибоке значення з часів Президента Джорджа Вашінґтона.

Учасники семінару зустрілися з Послом України в США Олександром Моциком та радником у справах культури Орестою Старак.

Відбулася екскурсія по Вашінґтоні – відвідання визначних архітектурних та історичних місць у світлі місячного сяйва.

Практичний семінар провели Ліда Микитин-Воронка, Ґеня Кузьмович-Блага та Марійка Дрозд.

Учасники семінару щиро подякували українським дипломатам за гостинність, завдяки якій семінар був успішним.

Учасники семінару під час зустрічі з Послом України в США Олександром Моциком.

Літні табори на „Вовчій Тропі"

Наталка Фірко

ІСТ-ЧЕТГЕМ, Ню-Йорк. – 10 травня члени Окружної таборової комісії з своїми родинами відвідали пластову оселю „Вовча Тропа", щоб приготувати її до літніх таборів, на які приїздять щороку понад 500 таборовиків.

Пластові табори на „Вовчій Тропі" відбудуться 7-28 липня (табір старшого юнацтва закінчиться 21 липня).

Цьогорічна таборова булава: команданти Меляся Лесюк – табір новачок, Матей Літепло – табір новаків, Наталка Тарасюк – табір юначок, Стефко Ставничий – табір юнаків, Лариса Волощук – табір старшого юнацтва, заступник коменданта – Роман Чайківський

На „Вовчій Тропі" також відбудуться з'їзди пластунів, ради старшого пластунства і сеньйорату та дошколи для виховників.

Більше інформації про „Вовчу Тропу" можна знайти на веб-сторінці www.vovchatropa.org.

День Матері святкували на Фльориді

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – 13 травня управа Осередку ім. св. Андрія вшанувала матусь і бабусь смачним обідом та квітами. Голова управи Віктор Лісничий та члени Дарія Томашоська, Клара Шпічка і Галя Ліснича напередодні свята приготували залю, квитки виготовив почесний голова осередку д-р Володимир Король, за продаж квитків відповідала Марія Никитин, Г. Ліснича і Віра Боднарук підготували змістовну програму.

Протоєрей о. Іван Фатенко благословив трапезу. В. Боднарук представила сестричок Аріяну і Мію Ален з сусіднього міста Форт-Маєрс, які деклямували вірш Юлі Прокопенко з Харкова „Тепло материнського серця", виконали на скрипках пісню „Рідна мати моя" і на фортепіяні „Серенаду" Франца Шуберта. Присутні вітали оплесками маму дівчат д-ра Олександру Коновал, яка навчає своїх дітей української мови.

Гурт „Соловейки Осередку" (Г. Ліснича, Галина Король, Марія Никитин, Анна Наливайко та В. Боднарук) під акомпаніямент Володимира Шпічки виконав пісні „Мамина молитва" та „Мамо" (сольо – Г. Ліснича).

На закінчення свята подарували квіти Марії Гуменець, яка від'їжджає на північ через слабке здоров'я, а Д. Томашоській, яка святкувала свій день народження, заспівали „Многая літа".

Виконавці програми з членами управи осередку. (Фото: Віктор Лісничий)

Summer Camp

Have your children experience the splendor, tranquility & traditions of Summer at Soyuzivka...

Tennis Camp Session: 6/24-7/5

$735 UNA member • $785 non UNA member

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Academy Workshop

Session: July 1-14

Fee $1,050 UNA member • $1,100 non UNA member

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend. Additional info www.syzokryli.com.

Tabir Ptashat Session 1: 6/24-6/30 • Session 2: 7/1-7/7

Ukrainian Plast Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. For registration information please contact Neonilia Sochan at (973) 984-7456 or Oresta Fedyniak at (773) 486-0394.

Discovery Camp Session: 7/15-7/21

$450 UNA member • $500 non UNA member

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs, Ukrainian culture, and much more. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/15-7/20 • Session 2: 7/22-7/27

$225 per child staying on premises • $300 per child staying off premises

A returning favorite, in the form of a day camp, children ages 4-8 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as, new, lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: 7/22-7/28 • Session 2: 7/29-8/4

Weekly rate overnight stay $450 • Daily commuter for the week $250

42nd Annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Marika Bokalo at (908) 851–0617, or email sitchsportsschool@gmail.com, for application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Session 1: 7/22-8/4 • Session 2: 8/5-8/18

$1,050 UNA member • $1,100 non UNA member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students

Soyuzivka Heritage Center
P.O.Box 529 • Kerhonkson, NY 12446

For applications or more info please call Soyuzivka 845-626-5641 or check our website at www.soyuzivka.com

Президент СКУ відвідав Францію і Польщу

■ САНЛІС, Франція. – 6 травня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій узяв участь в урочистостях з нагоди Дня королеви Франції Анни Київської, що відбулися в Санлісі. Організували захід Репрезентаційний комітет української громади Франції та Комітет побратимства Санлісу і Печерського району Києва, за сприяння Катедри ім. св. Володимира Великого з Парижу.

До свята долучилися також учні французьких шкіл, які заспівали національні гимни Франції і України та українську пісню „Подоляночка".

Вітальне слово виголосили віце-президент комітету побратимства Анна Кантер, заступник посадника Санлісу Ґорс Кайлох, Посол України у Франції Олександер Купчишин та голова Репрезентаційного комітету української громади Франції Наталя Пастернак, яка також привернула увагу присутніх до ситуації щодо Юлії Тимошенко.

У своєму слові Є. Чолій наголосив на історії династійних зв'язків двох народів та закликав посадовців Франції впливати на владні структури України задля припинення авторитарного типу правління та забезпечення основних прав і свобод людини.

Цього ж дня Є. Чолій взяв участь у Службі Божій у Церкві при абатстві св. Вінцента, поклав квіти до пам'ятника Анни Київської і меморіяльної плити в пам'ять жертв Голодомору та виступив з промовою під час громадської зустрічі.

■ СТРАСБУРҐ, Франція. – 11 травня Є. Чолій мав офіційну зустріч з Генеральним секретарем Ради Европи Торбйорном Ягландом, під час якої наголосив на актуальності евроінтеґрації України та заохотив Раду Европи ширше інформувати український народ про переваги проевропейського курсу, а також наголошувати, що основною умовою для підписання та ратифікації Угоди про асоціяцію між Евросоюзом і Україною є повернення владних структур України до основних европейських цінностей та до поваги людських прав.

Ці ж питання Є. Чолій обговорив з представниками Ради Европи – заступником директора бюро Комісара з прав людини Бояною Урумовою та з радником Комісара з прав людини Оленою Петсун.

■ ВАРШАВА. – 7-9 травня президент СКУ Є. Чолій мав офіційні зустрічі з Президентом Польщі Броніславом Коморовським, головою Сенату Богданом Борусевичем, головою Комісії закордонних справ у Сеймі Ґжеґожем Схетиною та заступником міністра закордонних справ Катаржиною Пелчинською-Налеч.

Під час зустрічей Є. Чолій відзначив важливість жовтневих парляментських виборів в Україні, закликав польських посадовців вимагати звільнення провідних провідників опозиції Юлія Тимошенко і Юрія Луценка та уможливлення їхньої участи в цих виборах.

Президент СКУ також зустрівся з Послом України в Польщі Маркіяном Мальським та з місцевою українською громадою. Є. Чолій разом з членами Ради директорів канадської організації „Народний дім" Зеноном Потічним та Іваном Іванюрою передав голові Об'єднання українців Польщі Петрові Тимі 5,000 дол. для потреб Народного дому в Перемишлі.

7 і 9 травня у Варшаві Є. Чолій зустрівся з головою делеґації Европейського Парляменту до Комітету парляментського співробітництва „ЕС-Україна" Павлом Ковалем та з директором Бюра демократичних інституцій та людських прав Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЕ) Джанезом Ленарчиком.

У ході розмови президент СКУ наголосив на питаннях, які стосуються евроінтеґрації України та закликів до бойкоту „Евро-2012", що був би шкідливим для українського народу та неґативно вплинув на його поступ до европейської спільноти.

Учасники вшанування пам'яті королеви Франції Анни Київської (зліва): Анна Кантер, Євген Чолій та Наталя Пастернак.

Новини з Українського Католицького Університету

Подарували бібліотеку музикознавця

ЛЬВІВ. – В Інституті літургійних наук Українського Католицького Університету (УКУ) 24 квітня відбулася презентація бібліотеки відомого німецького та американського музиколога, професора Гарвардського університету Крістофера Вольфа.

Понад 300 видань отримав цей інститут від бібліотеки К. Вольфа за сприяння американсько-української фундації „Сейбр-Світло" та Посольства США в Україні. Це видання англійською та німецькою мовами, серед яких – 15-томна енциклопедія „Музика у минулому і сучасному", спеціялізовані підручники з історії музики, журнали, оксфордські видання, твори багатьох композиторів.

Фонд „Сейбр-Світло" співпрацює з УКУ уже близько 10 років. За цей час він подарував університетській бібліотеці понад 1,000 книг.

К. Вольф народився 24 травня 1940 року в Німеччині, музичну освіту здобув у Вищій музичній школі Берліна, працював в університеті Торонто, Колюмбійському і Прінстонському університетах.

Українське підприємництво потребує змін

ЛЬВІВ. – „Сьогодні в українському суспільстві існує потреба глибокої аналізи минулого, щоб зробити відповідні висновки для сучасности. Особливо цю потребу відчуває підприємництво, бо розуміє, що передумовою виживання є зміна правил гри, зміна ціннісної основи суспільства. А зміни відбувають тоді, коли люди починають відчувати, що гірше вже бути не може", – заявив історик, публіцист, професор Українського Католицького Університету (УКУ) Ярослав Грицак 5 квітня під час зустрічі у дискусійному клюбі „Бізнес Credo" Львівської бізнесшколи УКУ. Дискусію „Багата країна бідних людей" модерував журналіст Віталій Портніков.

За словами історика, зміни у суспільстві відбуваються, коли до влади приходить нова еліта, яка знає, що робити. Українське суспільство наразі не готове сприйняти нову еліту. „По-перше, українська еліта – це еліта провінційної та ізольованої країни, – вважає Я. Грицак. – По-друге, в Україні відбувається систематичне знищення моральних авторитетів, до того ж різними політичним партіями. Якщо ми хочемо ступити швидкий крок вперед, мусимо перебороти поділи, які існують у суспільстві".

Найбільшим шансом для України, за словами історика, є те, що за останні 20 років тут формується нове покоління, яке перебиратиме на себе тягар рішень.

У 2011 році УКУ та Львівська бізнес-школа УКУ започаткували активний діялог у дискусійному клюбі „Бізнес Credo" для спілкування провідних мислителів та провідників суспільної думки в українському та міжнародному середовищі. Гостями попередніх зустрічей були ректор УКУ о. д-р Борис Ґудзяк, відомий польський режисер Кшиштоф Занусі, публіцист Мирослав Маринович та Кардинал Любомир Гузар.

В ім'я духовного відродження

КИЇВ. – 5 квітня у столиці України відбулося чергове засідання круглого стола „Місія інтеліґенція та вільних людей України", ініційованого групою „Першого грудня". Як відомо з засобів масової інформації, ця група створена наприкінці 2011 року – до 20-ої річниці Першогрудневого референдуму.

До її складу входять В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Володимир Горбулін, Кардинал Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський. Група „Першого грудня" вважає своєю місією заснування в країні такого суспільного порядку, який базуватиметься на загальнолюдських культурних і моральних і духовних цінностях.

Виступаючи на згаданому засіданні, проректор з призначення та місії Українського Католицького Університету М. Маринович підкреслив, що нинішня влада в Українській державі – це екстракт тієї отрути, яка накопичилася в нашому суспільному організмі. Якщо лише скинути цю владу, а не змінити систему і не змінитися самим – результат буде невтішний. Тому нам потрібна не стільки політична революція, скільки духовне преображення – спершу „критичної маси" ентузіястів, а тоді й усього суспільства.

М. Маринович вважає, що теперішню систему, яка лише імітує демократичні зразки, неможливо удосконалити – її можна тільки демонтувати, а на її місці збудувати таку, що ґарантуватиме здоровий моральний лад і спроможність суспільства відновлювати його в разі тимчасового пошкодження

„Брак єдности та взаємна ворожнеча є „ахіллесовою п'ятою" нашого національного організму, – зазначив М. Маринович. – Щоб обірвати ланцюг безконечних політичних маніпуляцій і тим оберегти себе від чергових поразок, суспільство має домовитися про накладання низки добровільних табу". Зокрема треба заборонити публічну конфронтацію з питань історичної пам'яті. М. Маринович також вважає неприпустимою пропаґанду міжреґіональної ворожнечі та використання цього інструменту в передвиборних змаганнях. Ці та подібні до них заборони мали б бути підкріплені належними законодавчими механізмами.

В засіданні круглого стола взяв також участь ректор УКУ о. д-р Борис Ґудзяк.

Важливість біоетики

ЛЬВІВ. – 2-5 квітня професор медичного факультету Макгільського та Монреальського університетів Юрій Мончак прочитав курс лекцій у Школі біоетики УКУ на тему „Генетика і молекулярна біологія: біоетичні проблеми".

На думку науковця, за наступні 10 років традиційна медицина трансформується у молекулярну, адже з'являється щораз більше молекулярних тестів, які дозволяють досліджувати онкозахворювання і, відповідно, дають розуміння, як їх можна вилікувати.

Досі фахівці вивчали, як виглядає тіло, які є ознаки хвороби, а згодом застосовували біохемічні

(Закінчення на стор. 15)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Хор „Запорозькі козаки" співав на Прикарпатті

Аліна Єгорова

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 1 травня народний хор „Запорозькі козаки" та делеґація запорозької „Просвіти" на чолі з Олегом Ткаченком узяли участь в святкуванні 350-річчя міста. Гостей зустрів художній керівник місцевого хору „Червона калина" Володимир Зварун. Вже першого дня на хор чекав концерт в Народному домі обласного об'єднання „Просвіта".

Наступний день почався з приїзду до Коломиї, де на просвітян чекали екскурсії в Музей писанки та Музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття. Біля пам'ятника Тарасові Шевченкові „Запорозькі козаки" заспівали пісні на вірші Великого Кобзаря.

Хор радо зустрічали у селі Криворівня. Після ознайомлення з місцевими пам'ятками відбувся концерт, на який завітали парафіяни на чолі з о. Іваном.

Хор „Запорозькі козаки" в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу.

Третього дня хор співав у Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу. Студенти підтримали ініціятиву хору щодо збору фондів на встановлення пам'ятника в Запоріжжі до 200-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Далі хор відвідав древній Галич. У Народному домі у виконанні учасників хору звучали українські народні, козацькі, стрілецькі пісні, гуморески Павла Глазового та Павла Чубенка. Учасники зустрічі зробили благодійні внески на спорудження пам'ятника Т. Шевченкові в Запоріжжі.

Наступний концерт відбувся в Івано-Франківському коледжі Львівського національного аграрного університету, де гостей вітав голова Прикарпатської „Просвіти" Степан Волковецький.

„Запорозькі козаки" виступили в Болехові і у селі Тяпче Долинського району.

5 травня в Івано-Франківську хор став учасником міжнародного етнографічно-фолкльорного фестивалю „Родослав", який був присвячений 350-річчю Івано-Франківська. Хор співав на Вічевому майдані і на площі Ринок. В цей же день запорожці мали концерт у Калуші.

В останній день перебування на Прикарпатті „Запорозькі козаки" виступили на ґала-концерті фестивалю „Родослав", а опісля – в стародавньому селі Старий Лисець. На цьому закінчилося, насичене різнобарвними враженнями перебування народного хору „Запорозькі козаки" у Прикарпатті.

Сестрицтво влаштувало виставку Андрія Мадая

На виставці зустрілися (зліва): заступниця голови Сестрицтва Почаївської Богоматері Мері Берґман, голова Сестрицтва Ірина Ясінська-Ґрейвз, Посол України Олександер Моцик, Андрій Мадай, член Сестрицтва Наталія Ґавдяк, дружина Посла Наталія Терлецька.

Ірина Ясінська-Ґрейвз

СІЛВЕР-СПРІНҐ, Мериленд. – Сестрицтво Почаївської Богоматері при парафії Помісної Української Католицької Церкви Святої Трійці 5-6 травня влаштувало мистецьку виставку Андрія Мадая.

Її відкрила голова Сестрицтва Ірина Ясінська-Ґрейвз. А. Мадай описав свій шлях у мистецтві. Виставка складалася з ікон, зображень птахів, звірів та квітів.

6 травня виставку оглянули Посол України Олександер Моцик з дружиною Наталією Терлецькою. У Книзі гостей О. Моцик написав: „Спасибі за Ваше прекрасне мистецтво, за таке бережне ставлення до українських традицій, культури й історії! Бажаю Вам благословення на багате творче майбутнє".

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", квітень 2012 р.

135 дол.	Гулей Дмитро	Toronto, ON, Canada
100	Якубовичі Дарія і Олександер	Brecksville, OH
65	Петришин Володимир	Cranford, NJ
50	Лукачик Анна	Middle Village, NY
	Безубяк Анастазія	North Fort Myers, FL
	Левко Михайло	Littlle Falls, NJ
45	Бандрівський Павло	Chicago, IL
	Бемко Ігор	Edinboro, PA
	Читальня-„Просвіта"	s. Mistkovychi, Lvivska obl., Ukraine
	Попович Орест	Howell, NJ
	Шевчук Володимир	Kennett Square, PA
40	Гаргаї Марія і Богдан	Howell, NJ
	Іванонки Галина і Зенон	Vestal, NY
35	Беґеї Марія і Роман	Tacoma, WA
	Дутка Орест	Flushing, NY
	Білоуси Лідія і Орест	Osprey, FL
	Леус Іван	Royun, QC, Canada
	Маців Христина	Des-Ormeaux, QC, Canada
	Шевчук Наталія	Washington Twsp, NJ
30	Байляк Анна	Mattituck, NY
	Сірук Василій	Camillus, NY
27	Біланюк Лариса	Wallingford, PA
25	Білей Марко	Buena Park, CA
	Чайковська Наталія	Morris Plains, NJ
	Яримович Ореста	Chicago, IL
	Олійник Степан	Washington, DC
	Пришляк Микола	Jenkintown, PA
	Бортновський Михайло	Los Angeles, CA
	Цетенко Вячеслав	Venice, FL
	Дзидзан Надія	Chicago, IL
	Ґерент Володимир	West Hartford, CT
	Полони Оксана і Лавро	Penn Yan, NY
	Ратичі Галина і Ростислав	Edison, NJ
	Стахів Денис	Middlesex, NJ
20	Бойко-Пар Ірина	Toronto, ON, Canada
	Джулі Ірина і Павло	Grosse Pt. Shores, MI
	Іванів Наталія	Chicago, IL
	Лобур Вільям	Ridgewood, NY
	Мазяки Юліянна і Роман	Bloomfield Hills, MI
	Зобнів Любомир	Binghamton, NY
	Балтарович Марія	Warren, MI
	Гоголі Марія і Михайло	Etobicoke, ON, Canada
	Кохман Олександра	Chicago, IL
	Жучок Андрій	Melfort, SK, Canada
15	Бердей Еміліян	Bethlehem, PA
	Бобиляк Галина	Clifton, NJ
15 дол.	Данилюки Оксана і Михайло	Houston, TX
	Ганас Юрій	Ancaster, ON, Canada
	Ісаїв Іриней	Newton, NJ
	Кривутські Марта і Іван	College Park, MD
	Ратич Іванна	North Port, FL
	Скрипух Іван	Brantford, ON, Canada
	Ткач Михайло	Tupelo, MS
	Декайли Люба і Ігор	Flushing, NY
	Гельбіґ Адріян	Venice, FL
	Костюки Олександра і Теодор	Silver Spring, MD
	Процик Роман	Huntingdon Vy., PA
	Зендран Іван	Watervliet, NY
10	Чипак Ольга	Wayne, NJ
	Дзіман Михайло	Maplewood, NJ
	Ганипсяк Марія	Buffalo, NY
	Гусяк Текля	New York, NY
	Куцан Анна	Springfield, IL
	Лис Марія	Pierson, FL
	Лисяк Петро	Netcong, NJ
	Лисобей Христина	Cherry Hill, NJ
	Новосівська Ірина	Devon, PA
	Семистяга Володимир	Luhansk, Ukraine
	Соневицька Наталія	New York, NY
	Стахів Євген	Waldwick, NJ
	Стельмах Ігор	Glastonbury, CT
	Барани Люба і Іван	Rochester, NY
	Даци Роксана	Meadow Vista, CA
	Гарух Чеслава	Burlington, ON, Canada
	Гурський Петро	Cheltenham, PA
	Ходи Анна і Владислав	North Andover, MA
	Леськів Марія	Philadelphia, PA
	Левенець Володимир	Warren, MI
	Левицький Юрій	Philadelphia, PA
	Мартинець Е.	Glen Spey, NY
	Мир Патриція	Philadelphia, PA
	Нікітич Вільям	Lowville, NY
	Ничай Ірина	Bayonne, NJ
	Орлінс Іван	El Cajon, CA
	Панкевич Тамара	Williamsville, NY
	Павлів Маркіян	Montreal, QC, Canada
	Підвербицький А.	Schenectady, NY
	Пікас Григорій	Grand Island, NY
	Покінська Дарія	Jackson Heights, NY
	Щур Леся	London, ON, Canada
	Свансон Лариса	Palo Alto, CA
	Сива Анна	Chula Vista, CA
	Турчин О.	Buena Park, CA
5 дол.	Аврамчук-Клім Ія	West Lafayette, IN
5 дол.	Беш Іван	Youngtown, AZ
	Данилюк Галина	Winnipeg, MB, Canada
	Демидовичі Христина і Юрій	Livingston, NJ
	Долинська Лариса	Westfield, NJ
	Дубиніни Світлана і Василій	Del Mar, CA
	Федорчук Іван	Etobicoke, ON, Canada
	Горчаківський Володимир	Denver, CO
	Костюк Володимир	Woodside, NY
	Ковалики Софія і Василь	Bethlehem, PA
	Лені Марія і Мирослав	North Royalton, OH
	Лишик Микола	Perth Amboy, NJ
	Марущак Марія	Toronto, ON, Canada
	Павлів Ольга	Cohoes, NY
	Підлетейчук Микола	Grosse Pt. Woods, MI
	Пришляк Теодозій	West Seneca, NY
	Самотулка Олександра	Hamilton, ON, Canada
	Серкез Степан	Polk City, FL
	Шумигора Ярослав	Bridgeport, CT
	Слук Микола	Sloan, NY
	Сипливий Степан	Rochester, NY
	Винницька Патриція	Bethlehem, PA
	Химинець Марія	North Port, FL
	Цимбал Віктор	Center Line, MI
	Діяк Лариса	Schaumburg, IL
	Долинська Лариса	Westfield, NJ
	Дранка Марія	Buffalo, NY
	Дусанівський Богдан	Buffalo, NY
	Гаврилко Евстахій	Warren, MI
	Коцелко Нестор	Chicago, IL
	Комар Теодор	Menomonee Falls, WI
	Ліляки Марія і Микола	Rochester, NY
	Марциняк Степан	Flushing, NY
	Мікол Едвард	Staten Island, NY
	Пошивайко Олександер	Curtisville, PA
	Писарів Джуді	Wyoming, RI
	Сафяни Анна і Володимир	New York, NY
	Шеремета Параскевія	Bayonne, NJ
	Сєрант Анна	Astoria, NY
	Сомик Іван	Easton, PA
	Щерщен Віра	Arlington, VA
	Занків Анна	Cheektowaga, NY
	Разом:	**2,322.00 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Фільм, який...

(Закінчення зі стор. 9)

запитання, чому терор голодом був спрямований проти українців, викриває механізм Голодомору, кваліфікує його, відповідно до Конвенції ООН 1948 року, як геноцид.

Фільм створювався у 2008 році в Харківській, Донецькій та Дніпропетровській областях України. У ньому використані колись засекречені архівні матеріяли, світлини того часу, дається оцінка трагедії провідними дослідниками теми голодоморів в Україні, докторами історичних наук Владиславом Верстюком, Василем Марочком, Юрієм Шаповалом, Володимиром Сергійчуком, державними і громадськими діячами України. Фільм озвучений лавреатом премії „Оскар" Ґремом Ґріном, Джилою Генесі та Любомиром Микитюком.

Ю. Луговий працює одночасно над кількома проектами, і всі вони присвячені темі української історії. „Я хочу, щоб про Україну знали, і роблю це з почуттям синівського обов'язку. Це наша історія, яку треба досліджувати і цінити правду, хоч яка вона гірка", – сказав він у своєму виступі.

Режисер розповів про нелегкі будні над цим складним, коштовним і некомерційним проєктом. При цьому подякував чикаґській громаді за підтримку, зокрема Фундації „Спадщина" та її президентові д-рові Юліянові Кулясові, кредитівці „Самопоміч", Фундації ім. Івана Багряного, Фундації Українського Голодомору-геноциду в США, а також Українському Національному музеєві за можливість презентувати тут свої фільми.

Ю. Луговий є членом Академії канадської кінематографії і телебачення, автором фільмів „Береза Картузька", „Свобода дорогою ціною", „Українці в Квебеку". У співавторстві з Святославом Новицьким у 1984 році створив документальний фільм про Голодомор „Жнива розпачу", за який у 2008 році отримав від уряду України орден „За заслуги".

Під час обговорення фільму Зоряна Лугова, дружина режисера та консультант багатьох його проєктів, звернула увагу на те, як світ сприймає появу подібних фільмів та подякувала усім, хто підтримує українську кінодокументалістику в Північній Америці. Щедрий дар було передано гостям з Канади: від Фундації ім. І. Багряного – 2,000 дол., від Фундації „Самопоміч" – 1,000 дол. Фундація „Спадщина" внесла левову частку фінансової підтримки на фільми про Голодомор, „Береза Картузька" та інші кінопроєкти Ю. Лугового.

Серед жертв...

(Закінчення зі стор. 5)

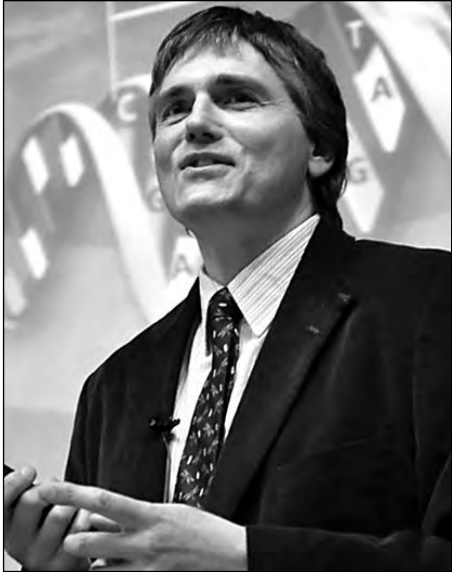
но 26 міжрайонних і 16 районних повстанських комітетів, 97 повстанських загонів і 125 бойових груп, засуджено 3,112 учасників.

У звіті про діяльність трійки НКВД Київської области від 3 серпня 1937 року значаться 62 розстріляних. Багатьох можна віднести до учасників активного опору комуністичній владі. 207 бойових набоїв було вилучено у Кирила Кучера з села Леонівки, Гаврило Стороженко з села Фасової намовляв селян виходити з колгоспу, Дмитро Гайдай в селі Гореничі вбив пострілом сільського виконавця Герасима Сікача і підпалив хату заступника голови сільської ради Якова Колумбета.

Усі звинувачені в „націоналістичній діяльності" були страчені без суду, за рішеннями „трійок" НКВД, тому вони, безумовно, були жертвами Великого терору. Але є підстави вважати, що далеко не всі звинувачення були вигадані слідчими, тому що цілком матеріяльні зброю і набої важко вигадати. Отже, вони були не тільки жертвами, а й героями опору.

Новини з Українського...

(Закінчення зі стор. 12)

Професор Макгільського та Монреальського університетів Юрій Мончак.

дослідження. Тепер молекулярна медицина дає можливість заглянути в організм людини і дослідити причину змін.

Такі радикальні зміни породжують багато етичних та моральних питань, на які науковці покищо не мають відповіді. Тому є велика потреба розвивати біоетику, зокрема в Україні, яка не має відповідного законодавства, а фінансова скрута породжує додаткові спокуси для людей – звідси і сурогатне материнство, і незаконна трансплянтація органів. Тому потрібно розвивати цю науку в Україні, щоб фахівці мали реальний вплив на законотворчі процеси.

Це вже другий курс лекцій, який канадський професор читає у Школі біоетики УКУ. Минулого року він розповідав студентам про нові можливості молекулярної генетики та сучасні протиракові терапії.

Д-р Ю. Мончак разом з своєю матір'ю заснував фонд ім. Михайла Мончака, о. Івана Гаврилюка, Дарії Когутяк і Софії Кокоцької при Українській католицькій освітній фундації.

В УКУ відбудеться літня школа

ЛЬВІВ. – Інститут релігії та суспільства Українського Католицького Університету (УКУ) оголосив набір на навчання у літній школі „Соціяльна думка Митрополита Андрея Шептицького: порятунок євреїв і сучасні проблеми людинолюбства", яка відбуватиметься з 25 червня по 1 липня в УКУ.

Головний наголос буде зроблено на акціях порятунку євреїв від нацистів, які здійснював Митрополит А. Шептицький під час Другої світової війни.

Організатори прагнуть показати актуальність соціяльного вчення Церкви та подготувати постійний літній курс, на якому вивчатимуть суспільну думку Митрополита А. Шептицького.

До участи у школі організатори запрошують студентів гуманітарного напрямку, політичних діячів, а також усіх, хто бажає поглибити знання християнського суспільного вчення, незалежно від релігійно-конфесійної належности. Вік учасників 18-40 років. Документи слід подати до 25 травня. На завершення курсу учасники отримають сертифікат.

Інститут релігії та суспільства УКУ вже вдруге організовує таку літню школу. Минулого року учасниками сертифікатної програми „Суспільна думка Митрополита Андрея Шептицького та сучасність" стали 27 учасників зі Львова, Харкова, Донецька, Києва та з Росії.

Конференція молодих науковців

ЛЬВІВ. – Інститут релігії та суспільства УКУ 27-28 квітня організував XV Всеукраїнську науково-практичну конференцію „Людина у силовому полі влади та ідеологій". Учасниками конференції стали молоді науковці, духовенство, представники влади та студенти зі Львова, Києва, Луцька, Харкова, Донецька, Запоріжжя, Ужгорода, Тернополя, Симферополя та польського міста Вроцлава.

Відкриваючи конференцію, президент Інституту релігії та суспільства, проректор УКУ Мирослав Маринович зауважив, що кожна людина приречена жити у світі, де панує та чи інша ідеологія, тому ми повинні навчитися правильно функціонувати, щоб не захлинутися в морі ідей і не пошкодити свій внутрішній світ.

На конференції було обговорено взаємини Церкви, влади і суспільства, вплив сучасних ідеологій на духовний світ та гідність людини. З доповіддю виступив єромонах Студійського уставу Святоуспенської Унівської лаври Юстин (Бойко). Керівник проєктів фундації „Комунікантес" Франс Гопенбруверс розповів про суспільне вчення Церкви про владу, ідеології та гідність людини.

Учасники конференції переглянули фільм режисера Анджея Вайди „Катинь", відвідали музей „Тюрма на Лонцького".

Візита Жозе Пінту Тейшейри

ЛЬВІВ. – „Доки в Україні не буде демократії, доти не буде можливості вивести державу вперед", – заявив Посол Евросоюзу в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра під час візити в УКУ 26 квітня.

Звертаючись до студентів УКУ, Посол також зазначив, що після Помаранчевої революції Україна подавала великі надії, і здавалось, що вона стала на незворотній шлях реформ, зокрема важливою віхою було укладення угоди про асоціяцію між Україною та ЕС. Проте події, які розгортаються останнім часом, роблять членство України в Евросоюзі покищо неможливим.

Посол висловив переконання, що українці можуть досягти вищих стандартів соціяльно-економічного розвитку та стати повноправними членами ЕС. Для цього Україна, на думку дипломата, повинна знайти відповідний провід, мати політичну волю і зробити рішучі кроки.

Прес-служба УКУ

Олекса Слісаренко...

(Закінчення зі стор. 7)

писав, що О. Слісаренко на судовому процесі патетично вигукнув: „Собаки! Ми вірили вам, а ви он що робили!". Втім, такі театральні здібності йому не допомогли – у квітні 1934 року письменника заарештували. Він був засуджений на 10 років ув'язнення. Після Єжовського „перегляду справ" 1937 року письменника розстріляли в урочищі Сандормох.

Починав О. Слісаренко як символіст, його перша збірка „На березі Кастальському" (1919) цілком витримана у цій стилістиці, не без впливів Олександра Олеся та інших старших авторів.

Другим етапом, пов'язаним з другою книжкою „Поеми" (1923), стала поезія футуристичного характеру. В цілому, вона виходила у О. Слісаренка вправнішою й цікавішою (з вигадливими сполученнями образів, звукописом, сцієнтистськими нотками), ніж символістська, але й серед неї так само вистачало порожніх, аґітаційно-декляративних речей.

У ваплітянський період творчости О. Слісаренко практично повністю перейшов на прозу, хоча почав її писати ще раніше. Саме проза складає основний масив „Вибраних творів", і в цьому є рація: ця проза сьогодні виглядає менш прочитаною й менш осмисленою, особливо серед молодших читачів.

Є тут новелі, трохи експериментального, трохи курйозно-авантюрного характеру. Але, мабуть, найвдаліший прозовий твір О. Слісаренка – невеликий роман „Чорний ангел". Це одночасно пригодницька й алегорична історія часів громадянської війни про мрійника-вченого і, за сумісництвом, революціонера-більшовика, котрий організовує на поліських твнях комуну з тим, щоб допрацювати там свій винахід – загадкове супер-добриво, яке дозволить отримувати з будь-якого ґрунту неймовірні врожаї. Його друг – практичний революціонер з робітників, його брат – злий отаман повстанського загону, що хоче використати винахід для створення надпотужної вибухівки. А серед інших персонажів зустрічається ще й скептик шляхетського походження, що втік у ліси від соціяльної боротьби, в якій він геть розчарувався, та випадково опинився в одному просторі з комуною.

Саме цьому загалом неґативному, але не позбавленому шарму героєві О. Слісаренко дозволив промовляти дуже дошкульні закиди на адресу революції та більшовицької утопії. Невіра в можливість побудувати ідеальне соціялістичне суспільство з гуманною і підзвітною громаді владою, скепсис щодо культивування колективізму, іґнорування будь-яких радянських політичних заходів, але заразом і відкидання „синьо-жовтих", „білих" чи „чорних" альтернатив революції, на думку упорядниці книжки, літературознавця Віри Агеєвої, віддзеркалює погляди значної частини української інтеліґенції кінця 1920-их – початку 1930-их років, людей, що пережили спершу поразку національно-визвольного руху, а потім перетворення „реформістської" більшовицької влади на похмуру консервативну диктатуру.

Крім художніх текстів, до книги увійшли передмова В. Агеєвої, літературно-критичні статті різних років як про О. Слісаренка, так і його статті, а також примітки, розлога бібліографія, фотоматеріяли з різних років життя письменника.

Він був українським...

(Закінчення зі стор. 7)

мувати обличчя епохи, проте виявилася вкрай беззахисною перед уніфікованими й спрощеними уявленнями нащадків. Щось подібне сталося і з Василем Стусом", – пише Д. Стус. І пояснює, що у нього часом навіть складається враження, ніби в нинішній масовій свідомости робиться все можливе, аби мітологізований образ В. Стуса не лише „відірвати" від Стуса-людини, Стуса-поета і Стуса-громадянина, а й узагалі назавжди витіснити всю інформацію про реальну постать поета з активної матриці сучасности.

„Натомість усіма можливими й неможливими, коректними й некоректними способами насаджується мало пов'язаний із реаліями та подіями культурний герой, позбавлений сумнівів, вагань і слабкостей, що поступово трансформується в загальноприйняте уявлення про поета-борця", – додає автор передмови, намагаючись на наступних сторінках показати, що ж насправді цікавило поета, проте лишилося поза увагою багатьох дослідників.

За його словами, для В. Стуса в усі періоди його творчости надзвичайно актуальною була лектура „естетичного", а з культурою „шістдесятництва" поет не мав майже нічого спільного. Як доказ, Д. Стус подає величезний масив батькових конспектів з іменами Сократа і Платона, Августина, Томи Аквінського, Геґеля, Шопенгавера, екзистенціялістів, Карла Юнґа та інших.

Від часу переїзду до Києва в 1963 році у творчості В. Стуса майже немає громадянської лірики, а окремі начерки таких віршів не розглядаються ним з перспективи бути включеними до збірок. Автор передмови на підтвердження цього згадує Стусову розгубленість від чернеток, виявлених при обшуку, про які автор, очевидно, забув, бо всі вони були поетично та естетично нецікавими й неважливими, а тому – забутими. „Інші теми – боротьба, патріотизм, надмірні емоції – усвідомлюються ним як чужа позавчорашня естетика, – веде далі Дмитро Стус. – За патріотичним кічем мало кого турбує, що вся творчість Василя Стуса присвячена одній темі – життю людини".

Проте країні потрібні герої, на яких можна було б рівнятися. І Василь Стус (якого доля випробовувала щораз новими шляхами та випробуваннями і який щоразу знаходив у собі сили й готовність гордо й невтомно, як Сізіф, приймати виклик) годиться, безперечно, для такого взірця. Та говорив у ньому не бунтарський характер, а скоріше гостре почуття справедливости. Книжка „Василь Стус. Вибрані твори" розкриває поета з досі маловідомого боку, даючи розуміння його ідеалів та прагнень, робить В. Стуса людиною, а не лише героєм, яким його хочуть бачити.

22 лютого у київському Будинку вчителя відбулася презентація „Вибраних творів" В. Стуса, на якій виступили директор видавництва „Смолоскип" Ростислав Семків, філософ-публіцист Євген Сверстюк, правозахисник Василь Овсієнко, наукова співробітниця Інституту літератури Національної Академії Наук України Елеонора Соловей та упорядник цього нового видання Д. Стус.

Ціна „Вибраних творів„ Василя Стуса – 30 дол. Замовляти за адресою: Smoloskyp, P P.O. Box 561, Ellicott City, MD 21041, USA

Кому „реґіонали“...

(Закінчення зі стор. 2)

слугує тільки злу. А зараз депутати хочуть її ще й посилити!“.

„Схаменіться ви зі своєю недоторканістю!“, – закликав парляментаристів політичний аналітик Костянтин Матвієнко („Українська правда“ 14 травня), і далі нагадав: „Імунітет від кримінальних переслідувань є об'єктивно необхідним захисним механізмом для депутата, який, обстоюючи права своїх виборців, вступає у взаємодію, часто конфронтаційну, з державною машиною, зокрема з правоохоронними органами. Відтак депутат мусить мати і додатковий захист від аґресивности цієї машини, особливо в українських умовах. Недоторканість захищає не лише депутата, але й його виборця. Звісно, коли депутат і сам виступає захисником інтересів останнього“.

У зв'язку з дуже можливою ситуацією, коли скасування депутатської недоторканости негайно обернеться „доторканістю“ до найбільш стійких опозиційних законодавців, дивною виглядає поспішність, з якою опозиція підтримала законопроєкт. Його підтримав навіть депутат Андрій Парубій, який, як прогнозують журналісти, може стати першим кандидатом на наступну жертву „справедливих“ реґіоналів.

Сам же він міркує ось як: „До мене відразу почали дзвонити журналісти з одним запитанням: як я буду голосувати, зважаючи на те, що проти мене відкрито кримінальну справу за перешкоджання ратифікації Харківських угод і, відповідно, у випадку прийняття закону на мене чекає тюремне ув'язнення... Я голосуватиму за скасування депутатської недоторканости. Чому? Наявність депутатської недоторканости привела до того, що український парлямент став прихистком для брудного бізнесу та криміналу. Це спотворило склад і сам зміст найвищого законодавчого органу в Україні. Якщо не розрубати цей „гордіїв вузол“, так буде й надалі. Я знаю, багато хто каже, що не можна зараз скасовувати недоторканість, бо [Президент Віктор] Янукович використає це для політичного переслідування та політичного тиску. Я усвідомлюю ризики і знаю їх не з чуток. На останньому допиті у справі перешкоджання ратифікації Харківських угод слідчий відверто сказав мені, що прокуратура довела вину мою і [Юрія] Гримчака, і від арешту й передання справи в суд їх стримує лише наша депутатська недоторканість. Але разом з тим я усвідомлюю – мислити треба стратегічно. Політичні переслідування, які проводить Янукович – це ненадовго. Як і сам Янукович...“.

Воно справді ненадовго – з погляду вічности. А тим часом „реґіональне“ зло залишається дуже активним щодня, і „стратегічне мислення“ опозиціонерів, розраховане на далеке майбутнє, його не лякає.

СПОРТ

Успішні виступи „Чорноморської Січі“

Футбол

„Чорноморська Січ“ – „Джермен-Амерікенс Трентон“ – 1:1

Зустріч дружин футболу „Чорноморської Січі“ з Німецько-американським клюбом закінчився нічиєю на виїзді в Трентоні. В грі „січовики“ від перших хвилин перейняли ініціятиву і створили декілька критичних моментів під воротами німців. Але ведення 1:0 вони здобули щойно на 30-ій хвилині, коли з подання Анатолія Сена Дмитро Терещук забив ґоля.

В другій половині змагань німці виявили більшу жертовність, але на 55-ій хвилині „січовики“ провели чергову атаку, створили можливість подвоїти рахунок, одначе, Д. Терещук сильним ударом послав повз ворота суперників. Через кілька хвилин напад господарів провів швидку контратаку, в якій „заробив“ на карний стріл і з нього зумів вирівняти вислід – 1:1.

14-річні юнаки, виступаючи у Моріс Кавнті Сакер Лізі, в останніх змаганнях чемпіонату дивізії, перемогли „Монт Олів СК“ – 3:0, „Монтвіл Фузіон“ – 6:0, та закінчили гру внічию з клюбом „Мавтейн Лейкс СК“ – 4:4. Тренер і провідник дружини Теодор Боднар.

Відбиванка

Ланковий Олесь Гладкий разом з своїми співпрацівниками успішно тренують з відбиванки понад 30 юначок і юнаків у спортовій залі Українського Американського Культурного Центру Ню-Джерзі у Випані. В тренерському штабі, крім О. Гладкого, віддано працюють брати Орест і Влодко Темницькі, Браєн Томко і кілька інших колишніх відбиванкарів „Ч. Січі“.

Наприкінці квітня дві дружини 15-річних юнаків і юначок взяли участь у черговому річному відбиванковому турнірі Спортового клюбу „Крилаті“ Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Ню-Йорк, в якому виграли трофеї у своїх групах. Це вже третій рік підряд юні „січовики“ здобувають такі перемоги.

В дружині юначок виступили Андрея Пенцак, Катря Томко, Олександра Чарторийська, Юля Паславська, Рома Гладка і Діянна Завадівська.

В дружині юнаків виступали Стефко Максимович, Андрій Ґной, Лесик Ґорлоф, Християн Пот, Павлик Темницький, Павло Кравчук, Марко Мулик, Марко Завадівський.

Омелян Твардовський

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ Свобода
☐ The Ukrainian Weekly

Ім'я і прізвище: ....
Число телефону: ....
Число Відділу (якщо член УНС): ....
СТАРА Адреса: ....
....
НОВА Адреса: ....
....

☑ На зміну адреси проситься долучити $1.00 ☑ Зміна триває 1-2 тижні

У світлу пам'ять лікаря-активіста д-ра Леоніда Мостовича (1919-2012)

Відходять покоління батьків та дідів, які ще так недавно були в проводі громадсько-суспільних, культурних, професійних подій у житті діяспори. Своїми зусиллями й трудами вони промощували стежки всім тим, що приходили й приходять після них.

До числа таких належить і св. п. д-р Леонід Мостович. Він народився 4 жовтня 1919 року в Березні, на Волині, у священичій родині о. Григорія та Марії Мостовичів. Початкову й середню освіту здобув на Волині.

Вже з юних літ був активним в українському визвольному русі, став одним з організаторів національного відродження Холмщини й Підляшшя. За активну участь у визвольному русі був ув'язнений у польських та німецьких тюрмах і таборах смерти. З гітлерівських таборів був визволений американською армією в травні 1945 року, вступив на медичний факультет Інсбруцького університету, що його завершив з відзначенням у 1951 році.

Під час студій був активним у студентському та громадському житті нашої спільноти в Австрії. Після медичних студій впродовж п'яти років відбував вишкіл з рентґенології в Інсбруку.

У 1957 році разом з родиною еміґрував до США, оселився в Луївілі, Кентакі, де завершив спеціялізацію з радіології. У 1978 році він став повним професором радіології, був керівником радіологічного відділу ветеранського шпиталю та членом численних американських медичних товариств. Належав теж до низки українських установ, виступаючи у пресі, радіо, телебаченні, в університетах. Нагороджений численними відзнаками за вклад у розбудову охорони здоров'я.

З відродженням української держави активно співпрацював з колеґами в Україні. Відвідуючи батьківщину, читав лекції про сучасну діягностичну та терапевтичну медичну технологію і став одним з ініціяторів заснування Асоціяції радіологів України. З великим ентузіязмом підтримував видання радіологічного журналу в Харкові – першого медичного журналу в Україні, що друкувався українською мовою.

Був щедрим жертводавцем на українські установи. Був теж добрим знавцем та дорадником у плянуванні й устаткуванні радіологічних центрів, інспектором акредитацій радіологічних інститутів в Америці.

В приватному житті був людиною глибоко релігійною, ласкавою до ближніх. З дружиною Оксаною вони прожили 64 роки й виховали доньку Ірину й сина Марка та заопікувалися сиротами брата – Анею й Андрієм. Всі мають вищу освіту й свої власні сім'ї.

Д-р Л. Мостович помер 12 лютого в Понте-Ведра, на Фльориді. Хай пам'ять про цю неповторну людину живе на довгі літа з нами!

Д-р Павло Пундій,
Арлінґтон Гайтс, Ілиной

Упокоївся предстоятель...

(Закінчення зі стор. 1)

іменем Теодор. 1954 року закінчив середню школу в Пітсбурґу і вступив до Колеґії св. Андрія у Вініпеґу (Канада). Згодом навчався в семінарії св. Володимира в Ню-Йорку.

23 квітня 1967 року висвячений у диякони Архиєпископом УПЦ в США Мстиславом (Скрипником) у Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. 29 квітня 1967 року прийняв єрейську хіротонію з рук Митрополита УПЦ в США Іоана (Теодоровича) у церкві св. Володимира в Пітсбурґу. 1 вересня 1967 року був призначений настоятелем собору св. Володимира в Чикаґо. 1968 року став настоятелем церкви св. Миколая в Трой, Ню-Йорк.

18 грудня 1971 року о. Теодор Баган був пострижений у монашество з іменем Константин, а 7 травня 1972 року прийняв архиєрейську хіротонію в УПЦ в США, очоливши Чикаґську єпархію. Висвячення здійснили Митрополит Мстислав і Архиєпископ Марко в соборі св. Володимира у Філядельфії.

1977 року Єпископ Константин був зведений у сан Архиепископа, 1982 року – в сан Митрополита. Після смерти Патріярха Мстислава 11 червня 1993 року посів катедру Митрополита УПЦ в США.

У 1994 році собор у Ґенку, Бельгія, обрав його Митрополитом УАПЦ в діяспорі. В грудні 1994 року Митрополит Константин очолив делеґацію Українських Православних Церков у США і діяспорі на зустрічі з Вселенським Патріярхом Варфоломієм. Після об'єднавчого собору 1996 року став Митрополитом УПЦ в США.

Згідно з заповітом Патріярха УАПЦ Димитрія (Яреми), Архиєрейський собор Української Автокефальної Православної Церкви 1 березня 2000 року визнав Митрополита Константина наступником Патріярха Димитрія в канонічному управлінні УАПЦ. Помісний собор 14-15 вересня 2000 року обрав його духовним главою УАПЦ.

УПЦ в США

Спомин про маестра Андрія Добрянського

Ілля Лабунька

Прикро було довідатися про сумну і болючу вістку, яка перелетіла через широкий океан до України та сповістила про передчасний відхід у вічність св. п. маестра Андрія Добрянського.

Народившись у тій частині княжого Львова, яку сьогодні називають Старе Знесіння, під час гніту польської окупації, він самою своєю долею був приречений на важкий, але надзвичайно цікавий та творчий життєвий шлях.

Переживши лихоліття Другої світової війни і непевність скитальщини, без батьків і рідних, поза межами України, юнак опинився на чужині у німецькому місті Гайденав, де закінчив гімназію і був змушений шукати кращу долю і нове життя за океаном.

Як стипендіят студій хемії при Амгерст-коледжі, Масачусетс, А. Добрянський опинився в Америці в 1950 році. Гостинна вашінґтонська земля простелила перед ним успішний шлях в професійному, родинному та громадському житті. Згодом А. Добрянський став членом всесвітньо відомої Метрополітен-Опери при Лінкольн-центрі в Ню-Йорку, і таким чином на початку 1960-их років розпочалась блискуча кар'єра славного оперного і концертного співака бас-баритона маестра А. Добрянського.

Співав він мелодійним і соковитим голосом та дарував радість по цілій Америці, Канаді та Мехіко. Виступав також і на безлічі концертах для своєї рідної української діяспори, вшановуючи творчість і пам'ять визначних історичних постатей та подій українського народу. Слід згадати хоча б концерт, який відбувся у 1964 році у Вашінґтоні на честь 150-ліття від дня народження великого сина України – Тараса Шевченка, чи святковий виступ з нагоди 1000-ліття Хрещення України у 1988 році.

Окрім своєї професійної оперної діяльности, маестро знаходив час опікуватися церковним хором своєї улюбленої парафії, церкви св. Юра в Ню-Йорку.

А. Добрянський завжди був вірним сином своєї Церкви, свого рідного і славного міста Лева і свого українського народу, і тому Господь Бог поблагословив і щедро обдарував маестра і його віддану дружину Стефанію шістьома дітьми, яких вони разом виховали з безмежною любов'ю, втіливши у своїх дітях глибокий патріотизм і любов до рідного народу та його традицій. Подолавши різні життєві виклики та труднощі, але в той же час здобувши також і вершок своєї кар'єри, маестро А. Добрянський справді був гідним представником т. зв. „найкращої ґенерації" – The Greatest Generation.

Пригадую собі, коли мені вперше припала велика честь і приємність особисто зустріти славного співака. Це було в червні 1982 року в Ню-Йорку, в Українському Інституті Америки, де відбувалася якась музична імпреза, оглядачем якої був, між іншими, маестро А. Добрянський. Імпозантна постать Андрія Добрянського справляла неабияке враження на мене. Спочатку я не був зовсім певен, чи підійти мені до нього чи ні? Але в ту мить нагадав собі щирі слова мого батька: „Андрій завжди був і є дуже приємною, скромною та порядною людиною, яка ніколи ні на кого не дивиться зверху вниз". Отож я набрався відваги, підійшов до маестра і представився. Немає слів, якими можна б передати те почуття моє, тоді 16-літнього юнака. Мій батько мав рацію, маестро розмовляв зі мною так просто і щиро, що атмосфера тієї першої зустрічі є для мене незабутньою.

Пізніше, протягом 1990-их та на початку 2000-их, коли я багато подорожував по Україні, як тільки виринала нагода бути в Ню Йорку, завжди відвідував родину Добрянських. Нас єднала любов до його батьківщини, України, до рідної землі моїх батьків.

Під час наших частих багатогодинних зустрічей і цікавих розмов з маестром можна було говорити на різні теми. Його енциклопедичні знання і феноменальна пам'ять просто приголомшували. Наприклад, він був дуже добре обізнаний з гетьманською добою, зокрема з трагічними долями Івана Мазепи та Івана Виговського. Подиву гідною була поінформованість А. Добрянського щодо сучасного стану американського гокею та українського копаного м'яча; часто бувало таке враження, що маестро більше знає про український спорт, ніж людина, яка щойно приїхала з України. Проте наші розмови ідискусії ніколи не торкалися оперних тем – А. Добрянський не любив хвалитися своїми професійно-мистецькими успіхами.

А. Добрянський дуже часто і з великою ностальгією згадував про свій рідний Львів та старі, добрі часи свого дитинства в Галичині. Одного разу, коли я готувався до чергової подорожі до України, маестро попросив мене зробити для нього пам'ятну фотографію того будинку у Львові, у якому він мешкав у дитячі роки. Як виявилося, в цьому будинку також жила світової слави оперна співачка Соломія Крушельницька після завершення своєї блискучої кар'єри. Згодом мені вдалося виконати прохання.

А. Добрянський був добродушною і життєрадісною людиною, мав чудове почуття гумору. З лиця його ніколи не сходила щира усмішка, і таким я хочу собі запам'ятати його назавжди.

У 40-ий день по смерті маестра у Митрополичому соборі св. Юра у Львові сумно мерехтіла свічка в пам'ять вірного сина України.

Київ

Світлій пам'яті Модеста-Ореста Цмоця

ОТАВА. – 4 травня президент Конґресу Українців Канади Павло Ґрод зробив заяву з приводу раптового відходу у вічність св. п. Модеста Цмоця, текст якої, надісланий до „Свободи", вміщено нижче.

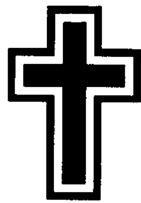
Від імені Конґресу Українців Канади та всіх його складових організацій хочу висловити наші найглибші співчуття сім'ї та друзям св. п. Модеста-Ореста Цмоця, якого будуть пам'ятати за величезний вклад у зміцнення української громади Канади, зокрема в діяльність Конґресу і багатьох з його складових організацій. М.-О. Цмоць любив Канаду, своє українську спадщину, свою сім'ю і друзів. Нам його дуже бракуватиме.

З його відходом у вічність українсько-канадська громада зазнала великої втрати. М.-О. Цмоць брав активну участь у діяльності українсько-канадської громади, займаючи керівні позиції у Конґресі Українців Канади як керівник його відділу в Отаві, а також очолюючи численні керівні позиції в Об'єднанні українських підприємців і професіоналістів в Отаві та в Пласті.

М.-О. Цмоць народився 22 березня 1942 року і після Другої світової війни разом з родиною іміґрував до Канади. Він навчався у школах Торонто, в 1966 році закінчив Отавський університет. Професійно М.-О. Цмоць працював на керівних посадах у федеральному уряді та в приватному секторі. Після відходу на пенсію продовжував свою діяльність в громаді та займав різні керівні становища у декількох добровільних і крайових організаціях.

Молимо Бога пам'ятати про родину М.-О. Цмоця протягом цього важкого для неї часу та дарувати св. п. М.-О. Цмоцеві життя вічне у Божому домі.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що
в понеділок, 14 травня 2012 року
відійшов у вічність у Inverness, Florida

св. п.

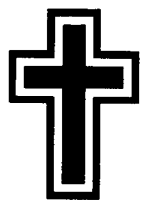
КИРИЛО ПИЛ

нар. 21 вересня 1920 року в Україні.

Похоронні відправи відбулися в Українсшкій католицькій церкві св. Андрія в Spring Hill, Florida. Тіло спочило 21 травня на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню-Джерзі.

Залишилися у смутку:
дружина - Ірена
пасерби - Здзіслав Бутримовскі
- Божена Девіто

Вічна Йому пам'ять

Ділимося сумною вісткою, що 19-го травня 2012
року відійшов у вічність на 88-му році життя

св. п.

В`ячеслав „Славко" А. Цетенко

колишній старшина 1-ої Української Дивізії „Галичина" Української Національної Армії, професійний інженер, член і щедрий меценат багатьох культурно-освітніх, наукових,. громадських і т. п. інституцій та орґанізацій.

Панахида була відслужена, в п`ятницю, дня 25-го травня о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Фарлі в Норт Порті,

Заупокійна Св. Літурґія була відправлена в суботу, дня 26-го травня о год. 10-ій ранку в Українському Греко-Католицькому Соборі Входу в Храм Пресьв`ятої Богородиці в Норт Порті.

Похоронений на цвинтарі "Веніс Меморіял Ґарденс" при Центер вулиці у м. Веніс.

Вічна Йому Пам`ять!